

IZLOŽBENI KALENDAR 2003.-2004.

1.	BELIŠĆE.....	25. - 26. listopad 2003.
2.	DONJI MIHOLJAC.....	19. - 21. prosinac 2003.
3.	VIROVITICA- specijalka strukturnih i prevrtača.....	16. - 18. siječanj 2004.
4.	BIZOVAC.....	24. - 25. siječanj 2004.
5.	ČEPIN.....	08. - 09. studeni 2003.
6.	BJELOVAR.....	23. - 25. siječanj 2004.
7.	DARUVAR.....	28. - 30. studeni 2003.
8.	BRANJIN VRH-specijalka kingova.....	16. - 18. siječanj 2004.
9.	ZAGREB 1925	16. - 18. siječnja 2004.
10.	VARAŽDIN	29. - 30. studeni 2003.
11.	ZABOK	14. - 16. studeni 2003.
12.	TREŠNJEVKA - ZAGREB	28. - 30. studeni 2003.
13.	KARLOVAC	20. - 23. studeni 2003.
14.	BRANJIN VRH	19. - 21. prosinac 2003.
15.	OSIJEK - 12. državna izložba	05. - 07. prosinac 2003.

NACIONALNE IZLOŽBE ČLANICA EE - SAVEZA

1.	BELGIJA.....LEUWEN.....	19.-21. prosinac 2003.....sve sekcije
2.	NJEMAČKA..HANNOVER.....	25.-26. listopad 2003. ....izložba mladih
3.	NJEMAČKA....KÖLN.....	21.-23. studeni 2003.....izložba golubova
4.	NJEMAČKA...SINSHEIM.....	19.-21. prosinac 2003.....perad i golubovi
5.	FRANCUSKA..CHAMBERY.....	11.-14. prosinac..2003.....golubovi
6.	V. BRITANIJA..DONCASTER.....	06.-07.prosinac..2003.....golubovi
7.	NORVEŠKA...FREDERIKSTAD.....	30.siječanj- 01. veljače 2004. ..golubovi
8.	POLJSKA.....DANZING.....	24.-25. siječanj 2004. ....golubovi
9.	ŠVEDSKA...MALMÖ.....	31. listopad- 02. studeni 2003. ...golubovi
10.	SLOVAČKA....NITRA.....	29.-30. studeni 2003.....sve sekcije
11.	NJEMAČKA...STUTTGART.....	13.-14. prosinac 2003. ....kunići
12.	ČEŠKA....LYSA NA LABI.....	21.-23.studeni 2003....kunići, perad, golubovi

• IZLOŽBE • IZLOŽBE • IZLOŽBE •

17. županijska, 28. m e d u d r u š t v e n a izložba malih životinja "NEDLIŠĆE 2002"

Udruga uzgajivača malih životinja iz Nedelišća organizirala je u dane vikenda, 28. i 29. prosinca 2002. godine jednu od lijepih i kvalitetnijih izložbi malih životinja u državi. Izložba se održala u sportskoj dvorani osnovne škole u Nedelišću, gdje je predstavljeno ukupno 1002 životinje od 113 izlagača iz čitave Hrvatske. Izuzetno uspjelu izložbu u dvorani prepunoj kvalitetnih životinja razgledalo je tijekom dva dana više od tisućupetsto posjetitelja. U nedjelju ispred dvorane je organizirana prodaja životinja,

gdje su mnogi posjetitelji mogli doći do novih kućnih ljubimaca. Ovu veliku i uspješnu izložbu organizirao je izložbeni odbor: predsjednik - Ivan Pintarić, dopredsjednik - Ivica Šoltić, dopredsjednik - Robert Wrana, tajnik - Marijan Zadravec, blagajnik - Petar Krištofić, Pavao Kutnjak, Stanko Fegeš, ivan Baksa, Robert Košak, Damir Strahija, Franjo Oreški, kao i ostali vrijedni članovi udruge. Dodijeljene su ukupno 122 nagrade, 99 šampiona, 23 nagrada organizatora, a to su osvojili sljedeći uzgajivači;

GOLUBOVI

Lahora -Topličanec Dražen
Košoa -Žumbar Berislav
Rimski golub- Vračarić Mladen
Mađarski divovski golub -
Čretni Josip

Francuski monden -
Čretni Goran
Dragon -Toplak Robert
Engleski karijer -Jalušić Vlado
Indijaner -Berdin Valent
Američki king - Jasnić Ivan
-Malekoci Marijan
-Džakić Marijan
-Košak Matija
Malteški golub - Jasnić Ivan
Florentinski golub- Bendeković
Josip
Pomeranski gušan- Zadravec
Đuro- Kovačić Alen
Norvić gušan - Jalušić Vlado
Engleski veliki gušan - Dr.
Muršić Nenad
- Bermanec Nikola
- Pintarić Stjepan
- Pintarić Ivica
Engleski patuljasti gušan -
Golubić Dragutin
Brnski gušan - Jalušić Vlado
- Vrbanić Mate
- Golubić Dragutin
Međimurska lastavica -
Gebeješ Stjepan
- Katanović Ivica
Kovrčavi golub - S t r a h i j a
Damir
Staronizozemski kapuciner-
Hantelj Željko
Periker - Strahija Damir
Paunaš - Cenko Tihomir
- Šerepac Željko
Volga prevrtac - Z a d r a v e c
Slavko
Sisački prevrtac - Matijević
Željko
Bački prevrtac sa kapom -
Njegovec Drago
Zvjezdanorepi prevrtac -
Oreški Franjo
Orijentalni prevrtac -
Lončarić Damir
- Farkaš Antun
- Glumac Darko
- Mesarić Srećko
Mali kružni letač - D a n i a
Miljenko
B u d i m p e š t a n s k i
visokoletač - Štefan Ivan
Listonoša - I v e k o v i Ć

Pomeranski Gušan - Plavokovani

• IZLOŽBE • IZLOŽBE • IZLOŽBE •

Rad sudaca ocjenjivača u Nedelišću

Slobodan
KUNIĆ
Belgijski orijaš - Zadravec
Franjo
- Baksa Ivan -
Mavrin Stjepan
- Dukarić Boris
- Pozeder Stanko
Ovnoliki kunić - Žganec Valent
- Baksa Violeta
Orijaški šarac - Bakarić Ivan
Velika činčila - Kutanjak
Pavao
- Golubić Đuro
Bečki plavi kunić - Hehet Zlatko
- Podgorelec Juraj
Novozelandski crveni
kunić - Buhin Ivan Holandski
kunić - Ovčar Vladimir
Patuljasti obojeni kunić - Plafi
Damir
Jamora patuljasti kunić - Palfi
Damir

PERAD
Brama - Bakarić Ivan
Orpington - Županić
Vladimir
Njuhempšir - Topličanec
Dražen Susex - Ribić Franjo
Amrok - Pintarić Ivan
Plimutrok - Bakarić Ivan

Hrvatica - Kunaj Dalibor
Apenceler - Zadravec
Marijan
Holandska bijelokapa -
Vrbanić Mate
Kokinkina patuljasta -
Hranitelj Želimir
Njuhemšir patuljasta -
Fegeš Stanko
Svilena kokoš - Baksa Vera
Holandska patuljasta -
Kralj Tomislav

Zlatni fazan	- Vrbanec Josip
- Jalušić Saša	
Srebrni fazan	- Jalušić Saša
Divlji fazan	- Peharda
Dragutin	
Patuljasta patka	- Zadravec
Luka	
Patka bahama	- Baranašić
Tomislav	
Patka trkačica	- Zadravec
Marijan	
PTICE Rozela	- Kamenar
Siniša	
Pjevajuća papiga	- Kralj Tomislav
-	
Agapornis rozakolis	
Krišofić Petar	
Papiga tigrica	- Fereneć
Dražen - Krušelj Antonio	
Kanarinac	- Kralj Ružica
-	
Ivković Božo	
Dijamantna zebica	
Kofjač Ivan Golid	
Amandina	- Goltar Damir
Senegalska grlica	- Ivković Božo

Ivica Šoltić

Budući uzgajivač

UZGOJ MALIH ŽIVOTINJA NA VALPOVŠTINI DVADESET I DVIJE GODINE RADA UDRUGE "Valpovka"

Članovi udruge "Valpovka" Valpovo

U Valpovu ima puno žalosnih vrba. Pod jednom od tih vrba sastajali su se valpovački entuzijasti i veliki zaljubljenici, uzgajatelji malih životinja. Tako je nastala ideja da se oformi inicijativni odbor te da se izvrše sve potrebite pripreme za osnivanje jednog društva koje bi okupilo sve uzgajatelje golubova, ptica, peradi i kunića s cijele Valpovštine pa i šire. U svibnju 1981. godine formiran je inicijativni odbor na čelu s Josipom Matijanićem, koji saziva osnivačku skupštinu dana 31. svibnja 1981. godine. Na skupštini je bio prisutan 41 građanin. Izabrano je radno predsjedništvo od tri člana: Drago Huterer, Brunela Takač i Mirko Bošnjak, a zapisničar je bio Vojko Matić. Skupština je održana u valpovačkom dvoru u prostoriji kluba samoupravljača. Usvojen je statut po kojem je društvo dobilo ime Društvo za uzgoj malih životinja "Valpovka" Valpovo. Izabrano je i prvo predsjedništvo društva koje je brojilo 13 članova: Drago Huterer-predsjednik, Vojko Matić-tajnik, Josip Matijanić-blagajnik te Petar Toljanović,

Božo Konstantinović, Mirko Bošnjak, Josip Bebeši, Mišo Vezmarović, Mato Beretovac, Miroslav Gašparović, Davor Čuljak, Josip Rupić i Damir Martinović članovi. Ubrzo nakon osnivanja, društvo je brojilo 60 članova. Predsjedništvo se počelo sastajati u dvoru u prostorijama streljačkog društva svakog četvrtka. Svrha osnivanja društva je da okupi što veći broj uzgajatelja malih životinja u Valpovštini pa i šire, kako bi se počelo s kvalitetnijim uzgojem, selekcijom, obilježavanjem i natjecanjem. Počelo se naručivati prstenje propisane veličine za sve vrste golubova, ptica i peradi, isto tako krenulo se s tetovažom kunića. Predsjedništvo na svojoj sjednici održanoj 25. lipnja 1981. godine donosi odluku da se organizira prva smotra malih životinja. Smotra je održana uz kulturnu manifestaciju "Ljeto valpovačko" i bila je izuzetno posjećena (oko 300 posjetitelja). Tako velika posjećenost naše prve smotre potakla nas je da 19. i 20. prosinca iste godine organiziramo prvu izložbu malih životinja u Valpovu u bivšem omladinskom

domu, na kojoj je bilo izloženo: 315 golubova, 50 komada peradi i 37 kunića. Izlagalo je 87 izlagatelja iz Slavonije i Baranje, a sav izložbeni inventar posudilo nam je društvo iz Osijeka. Mnogi naši članovi na ovoj izložbi su mogli provjeriti kvalitetu životinja koje uzgajaju jer su sve izložene životinje ocjenjivali suci iz Vukovara i bačke Palanke. Nakon ove prve, imali smo volje i upornosti da svake godine organiziramo smotru uz "Ljeto valpovačko" i izložbu u prosincu. Tako smo do 2001. godine organizirali 20 smotri i isto toliko izložbi međugradske i regionalnog karaktera. Izuzetak je bila 1991. godina u kojoj je naš rad bio prekinut zbog Domovinskog rata.

Od 1982. godine Društvo je učlanjeno u tadašnji Republički Savez, a od 1992. godine u Hrvatski savez udruga uzgajatelja malih životinja. Razvijali smo dobre odnose sa društvima iz Osijeka, Čepina, Đakova, Našica, Virovitice i Donjeg Miholjca. Odlazili smo organizirano na njihove izložbe, isto tako odlazili smo i izlagali na svim republičkim i državnim izložbama.

Od 1994. godine odlazimo organizirano i u inozemstvo na izložbe i sajmove malih životinja u Wasserburg. Tamo kupujemo i

legalno uvozimo male životinje s kojima popravljamo već postojeći uzgojni kvalitet. Svojim uzgajateljskim radom i rezultatima u uzgoju i na izložbama nekolicina naših članova dobila je priznanje i mogućnost da položi sudački ispit. Tako sada na Valpovštini imamo suce za golubove: Dragoljub Konstantinović, Drago Antolović, Vlado Petnjić i Božidar Špoljarić, za kuniće: Viktor Anićić, Ivan Šrbenac i Antun Hefler, za perad: Dražen Podnar i za ptice: Zdravko Kazimić.

Naš rad ne bi bio dovoljan za sve ove uspjehe da nije bilo pomoći ljudi iz "Belišća" d.d., "Valpova" d.d., Veterinarske stanice Valpovo, Hrvatskog radia Valpovštine, a od 1996. godine i poglavarstva grada Valpova, kao i Tvornice stočne hrane Valpovo. Od 1997. godine Društvo na svojoj godišnjoj skupštini usvaja novi Statut i mijenja naziv u Udruga uzgajatelja malih životinja Valpovka Valpovo, broj članova je 40, a od 2001. godine 25 članova.

U ovih 22 godine rada u Udrudi, stekli smo mnoga poznanstva i prijatelja diljem Hrvatske. Naučili smo dosta o uzgoju malih životinja, vidjeli smo kako to rade uzgajatelji u Mađarskoj i Njemačkoj.

Uvjerili smo se da je ova stara izreka točna: "Tko voli životinje, voli i ljude"

Nadamo se da će nam u narednim godinama pristupiti još novih članova i ljubitelja malih životinja, posebice će nas veseliti ako to budu mladi članovi, odnosno naša djeca, a to je jedan od zadataka upravnog odbora koji će voditi Udrugu u narednom periodu.

Dragoljub Konstantinović

SMOTRA U BIZOVČU Siječanj 2003.

Udruga uzgajivača malih životinja "Bizovac", održala je smotru malih životinja 25. do 26. siječnja 2003. godine. Do odluke o održavanju smotre došlo je zbog održanja kontinuiteta rada Udruge, a nemogućnosti da se održi redovna izložba zbog nejasnoća oko ishođenja veterinarskih potvrda i testa na klamidiozu. Smotra je održana na nivou manje izložbe uz sudjelovanje 42 izlagača. Izloženo je bilo 217 golubova, 32 peradi, 23 kunića i 47 ptica. Održan je i tradicionalni "pijac" uz bogatu tombolu i "bife". Pojedine izlagače organizator je nagradio peharima za najljepše primjerke po izboru vlastite komisije. Ovu smotru ocijenili smo kao uspjeh u radu Udruge i zahvaljujemo se svim prijateljima i sudionicima na suradnji i druženju, koje ćemo nastojati uzvratiti.

Predsjednik Udruge
Damir Čosić

Izvanredna, izborna godišnja skupština Udruge "Bizovac"

Udruga uzgajivača malih životinja Bizovac održala je svoju izvanrednu izbornu godišnju skupštinu 03. ožujka 2003. godine. Na izbor novog vodstva Udruge morali smo se, nažalost, odlučiti zbog bolesti i na osobni zahtjev dosadašnjeg predsjednika gospodina Dimitrija Nenadova koji je na višemjesečnom liječenju u Njemačkoj. Iz tih razloga, a zbog velikog doprinosa u radu udruge od osnutka do danas, udruga mu se zahvaljuje i bira za počasnog predsjednika,

kao i gospodina Vinka Gudelja, temeljnog osnivača i prvog predsjednika Udruge, koji je također iz zdravstvenih razloga morao napustiti rad u Udrizi.

Skupština je održana u svečanoj atmosferi i uz nazočnost gostiju, a izabранo je novo rukovodstvo u sastavu:

Damir Čosić - predsjednik, Stjepan Sršić - dopredsjednik, Mario Gardilo - tajnik, Zdravko Kolarić - blagajnik te Dane Bakarić, Tihomir Dukić, Slavko Erić i Ivica Katić članovi izvršnog odbora, Ante Lovrinčević predsjednik nadzornog odbora, Josip Balint i Tomislav Katić članovi nadzornog odbora.

Usvojen je plan i program rada Udruge. Novo izabrani predsjednik Udruge Damir Čosić zahvalio se na ukazanom povjerenju i dosadašnjoj suradnji koju i ubuduće očekuje i nudi, kako u radu Udruge, tako i u suradnji sa svim ostalim udrugama

Damir čosić

35 GODINA DRUŠTVA UZGAJATELJA MALIH ŽIVOTINJA SLAVONSKI BROD 1968. - 2003.

S jubilarne skupštine društva Slavonski Brod

S tekućom 2003. god. Društvo uzgajatelja malih životinja Slavonski Brod ušlo je u 35. godinu svog postojanja i aktivnog djelovanja.

Društvo uzgajatelja malih životinja Slavonski Brod osnovano je 31. 03. 1968. godine u dvorištu uzgajatelja gosp. Antuna Lukića pod nazivom Društvo za uzgoj rasnih golubova, ptica pjevačica, peradi i kunića "Gušan" Slavonski Brod. Prva izložba - smotra održana je 29.11. 1968. god. u prostorijama menze u Zrinskoj ulici sa 160 izložbenih primjeraka. Tokom 35 godina svog postojanja društvo je održalo trideset međugradskih - međužupanijskih te dvije državne izložbe (1994. i 2003. god.). Također je organiziralo i više posjeta značajnim izložbama u inozemstvu (Njemačka, Austrija, Češka, Italija, Mađarska). Značajno je i sudjelovanje članova društva na izložbama malih životinja diljem Republike Hrvatske, kao i na čitavom prostoru nekadašnje države.

Ovaj vrijedan jubilej obilježen je 29. 03. 2003. god. svečanom godišnjom skupštinom u

Slavonskom Brodu u Radničkom domu (inače mjestu održavanja više međužupanijskih izložbi). Svečanoj godišnjoj skupštini prisustvovali su osnivači društva, veći dio članstva, predstavnici Brodsko posavske županije, gosp. Vladimir Pavin- tajnik Saveza, kao i predsjednici i članovi predsjedništva obližnjih udruž (Moj ljubimac- Đakovo, Florentinac- Čepin, Osijek, Vrpolje, Nova Gradiška). Sama

skupština održana je u jednom slavljeničkom ozračju. Nakon pozdravne riječi i uvoda, uz kratki osvrт na protekle godine, predsjednika društva Ivice Golenića, skupu se obratio uz riječi podrške i predstavnik županije gosp. Santić.

Skupu se obratio i gosp. Vladimir Pavin, istaknuvši podršku i nastojanje za još većom aktivnosti društva, kako unutar samoga društva tako i u Savezu te dao kratak osvrт na sam rad Saveza i uključenje istoga u europske tokove i trendove u uzgoju malih životinja. Večer se nastavila uz večeru i tamburašku glazbu, uz neizbjježnu razmjenu iskustava u uzgoju.

Krešimir Safundžić

Osnivači društva Slavonski Brod sa predsjednikom društva

Pozdravni govor tajnik Saveza V. Pavina

Članovi, osnivači i gosti

Međimurska lastavica leti visoko

Ove godine udruzi uzgajivača malih životinja dobro je krenulo. Najprije je svečano uz nazočnost preko stotinu gostiju i članova udruge obilježena 15. godina postojanja udruge. Tu su na jubilarnoj godišnjoj skupštini uručena brojna priznanja najaktivnijim članovima, sponzorima i predstavnicima lokalnih vlasti koji prate udrugu već dugi niz godina. Na svečanosti je bio i predstavnik Hrvatskog saveza udruga uzgajivača malih životinja, g. Vladimir Pavin, kao i predstavnici prijateljskih srodnih

udruga. Za prigodu proslave 15. rođendana udruga je dala sašiti visoko kvalitetne kravate sa uzorkom zaštitnog simbola udruge koje danas nose svi pravi ljubitelji malih životinja u Međimurju i bližoj Podravini. Kronološki slijedi niz događaja koji su urodili plodom nakon mukotrpne borbe za prostor i dozvolu za gradnju reprezentativnog objekta - Doma Međimurske lastavice. Posljednje vijest vrlo su dobre i krenulo se korak naprijed ka konačnom rješavanju tog pitanja. Vrijedni članovi udruge već su pripremili

doniranu parcelu za izgradnju objekta.

Na godišnjoj sjednici Hrvatskog saveza udruga uzgajivača malih životinja, udruga Međimurska lastavica dobila je prestižnu nagradu kao najuspješnija udruga u uzgojnoj sezoni 2002. / 2003. u Hrvatskoj u konkurenciji svih udruga članica Hrvatskog saveza. Tako je pehar prvaka države stigao u Međimursku lastavicu ponovno nakon pet godina. To je drugi puta da ova udruga osvaja prvo mjesto na državnoj razini. Do sada je postizala uvijek vrlo visoke rezultate. Tako je bila nekoliko puta treća i više puta viceprvak. Najvrijednijim šampionskim peharom Međimurska lastavica okrunila je vrlo uspješan petnaestogodišnji rad i pokazala da se najljepši rezultati mogu postizati samo uz trud i upornost. Na istoj sjednici g. Vladimir Čižmešija primio je nagradu za životno djelo na temelju njegovog dugogodišnjeg rada na očuvanju hrvatskih izvornih pasmina malih životinja. Vladimir je kao čovjek koji je spasio kokoš hrvaticu, dravsku gusku, psa hrvatskog ovčara, hrvatskog velikog opaljenog kunića i međimurskog malog psa od nestanka te stvorio novu pasminu goluba - međimursku lastavicu, zasluzio visoko priznanje Hrvatskog saveza. Osim što se bavimo uređenjem prostora za budući Dom Međimurske lastavice, ispunjavamo zacrtani plan rada za 2003. godinu. Nedavno smo obavili proljetno cijepljenje peradi i golubova od kuge peradi. Cijeplili smo kuniće protiv miksomatoze i helmoragične bolesti. Svaka grana uzgoja ima svoju sekciju. Voditelji sekcija obilaze članove i pomažu im savjetima. Sekcija za kuničarstvo obavlja cijepljenje i tetoviranje kunića. Posebno smo zadovoljni suradnjom s Veterinarskom stanicom Donja Dubrava.

Članstvo udruge trenutno broji 106 članova. Do sada smo organizirali ukupno 13 međudruštvenih odnosno županijskih izložaba ocjenjivačkog karaktera te nešto više pokaznih, putujućih izložaba malih životinja. Koordinaciju aktivnosti predvodi Upravni odbor udruge. Čelnštvo udruge čine Miljenko Zvonar, predsjednik, Željko Lisjak, dopredsjednik, Bojan Zvošec, tajnik i Đuro Zvošec, blagajnik. Udruga ima za cilj okupljati mlade ljudе, entuzijaste i dobrovoljce, ljubitelje životinja i prirode te uzbajivače malih životinja. Organiziramo sportska druženja i masovne sastanke s ciljem okupljanja ljudi i razmjene iskustava. Ove godine planiramo jednu pokaznu izložbu i međudruštvenu, županijsku izložbu malih životinja. U planu je izložba specijalika za hrvatske izvorne pasmine malih životinja. Bilo bi sasvim prirodno da se specijalna izložba hrvatskih pasmina održava u našoj udrudi iz razloga što smo nositelji uzgoja većeg broja autohtonih pasmina. Ovim putem želimo svim uzbajivačima mnogo uspjeha u uzgoju i uspješnu i bogatu, plodnu sezonu!

Tekst i fotografije: Goran Čižmešija

Izvješće podnosi predsjednik
udruge Miljenko Zvonar

Izvješće podnosi tajnik
udruge Bojan Zvošec

Dvorana je bila popunjena do zadnjega mesta

Predsjedavajući Đuro Golubić

Predsjednik Miljenko Zvonar uručuje Zahvalnice

S pozornošću su svi slušali izvješća

Podjela prigodnih nagrada

Tisuću kilometara nade

Uzgoj kvalitetnih primjeraka svakako ovisi i o kvaliteti novo nabavljenih rasplodnih grla čijom nabavkom i unošenjem u matično jato svaki uzgajivač želi poboljšati kvalitetu uzgojenih primjeraka.

To predstavlja samo jedan od razloga što se uzgajivači često odlučuju prijeći mnoge kilometre, pri tom ne štedeći niti truda niti vremena.

Usmjereni mišlju i željom upoznavanja najeminentnijih uzgajivača golubova paunaša u Europi, strepnjom zbog razočaranja u kvalitetu osobnog uzgoja i bojazni da neće uspjeti nabaviti željene uzgojene primjerke, naši uzgajivači golubova paunaša BOŽIDAR ŠPOLJARIĆ iz BELIŠĆA, BRANIMIR VUJEVIĆ iz SESVETA i ŽELJKO ŠREPAC iz VIROVITICE uputili su se u još jednu golubarsku avanturu.

Ovom prilikom cilj je posjeta specijalizirane izložbe golubova paunaša a koju po 12. puta organizira "Područni klub 11 za Europu" koji pripada Američkom centralnom klubu uzgajivača golubova paunaša.

Izložba je održana 17. i 18.01.2003. godine u tisuću sto kilometara dalekom njemačkom gradiću HILMERSDORF-u.

Nakon dugog i napornog puta ugodno je bilo vidjeti vesela lica pridošlih uzgajivača, kao i izložene eksponate koje su strpljivo njihovi vlasnici pripremali za "godišnji šou paunaša Europe". Direktor područnog europskog kluba gospodin BEN VELDHUIS uzgajivač iz Nizozemske, nazočnim se obratio sljedećim riječima:

"Veoma se radujem što Vas mogu pozdraviti po dvanaesti put na našoj godišnjoj

Božidar Špoljarić procjenjuje njihovu vrijednost

specijaliziranoj izložbi golubova paunaša. Jedno osobito hvala sudcu gospodinu DOMINIKU ZARLENGI iz Kanade. Također moje veliko hvala KATJI i MARIJU FRITSCHE koji su sa svojom ekipom organizirali ovu čudesnu izložbu.

Tada se zahvaljujem svim pomagačima ovoga tjedna. Svim izlagачima želim mnogo uspjeha i nekoliko prijatnih i ugodnih sati.

Članovima žirija želim sretnu ruku i mnogo razuma na pravednu odluku, uz prijateljske pozdrave".

Tako je sve počelo, a vidjeti se doista imalo što, samo vidjeti i uživati trenutno, jer do najboljih eksponata moglo se doći samo uz puno nagovora ali isti uglavnom nisu bili na prodaju.

Ukupno je izloženo 334 primjeraka golubova paunaša i to u dvadeset priznatih boja. Golubove su izložila 63 uzgajivača iz pet zemalja (Austrija, Njemačka, Švicarska, Francuska i Nizozemska).

Eksponente je pokazno ocjenjivao sudac i uzgajivač iz Kanade g o s p o d i n D O M I N I K ZERLENGA.

Pokazno ocjenjivanje provedeno je u velikim izložbenim kavezima u kojima su stavljeni svi golubovi

(prvo mladi mužjaci iste boje - bijele,) zatim je metodom eliminacije uz objašnjenje svih mana i prednosti svakog grla odabran najbolji. Istom metodom izabrana je najbolja mlada ženka u toj boji zatim stari najbolji mužjak i stara najbolja ženka. Izabrani primjeri dobiju titulu "najboljeg u grupi", a zatim sa istom metodom odobri se treći, drugi i prvi u toj boji.

Najbolji golub u boji osim titule "najbolji u boji" koja se i posebno nagrađuje ulazi u konkurenciju za velikog šampiona izložbe godine 2002.g.

Nakon ocjenjivanja koje je trajalo 17.01. (petak) od 10,00 do 18,00 sati i 18.01. (subota) od 09,00 do 18,00 sati za najboljeg izloženog paunaša izabrana je mlada ženka u srebrnoj boji uzgajivača Rudija Fenzl iz Njemačke. Drugo mjesto (vice šampion) pripalo je također mladoj ženki bijele boje uzgajivača Dietera Uhug iz Njemačke. Treće mjesto osvojila je stara ženka u srebrnoj boji uzgajivača RUDIGER LORENZ-a također iz Njemačke.

Posebna nagrada za najviše osvojenih bodova pripalo je golubovima gospodina SIGI JOPP-a uzgajivača iz Švicarske.

Dodjela diploma (na kojima su podaci o golubu, a ne o uzgajivaču) upriličena je 18.01. nakon izložbe na svečanom banketu na koji su i naši posjetitelji bili pozvani kao gosti. Na kraju možemo samo sa uzdahom reći, ljudi su prijazni, vole i cijene svoje golubove, teško se istih održu bez obzira na cijenu, ali znaju cijeniti dobro oko i pokazano znanje.

Iskreno se nadamo da će na sljedećoj izložbi biti izložen i po koji eksponat uzgojen u Hrvatskoj, pa kako bilo.

ŽELJKO ŠEREPEC

Paunaš - žuti

Paunaš - bijeli

Branimir Vujević s domaćinom

Božidar Špoljarić, Željko Šerepac, Branimir Vujević i sudac

Rad sudca

Bile su zastupljene sve boje

Posjet poznatom uzgajavaču golubova

Plavi štraseri

Odlučili smo posjetiti jednog našeg člana Štraser kluba i velikog zaljubljenika u golubove.Posebno Štrasere a i Američke Kingove.U njegovom dvorištu sve je podređeno pticama.Papige kakve si samo možete zamisliti i nači kod najvećih uzgajivačnica u Europi.Odmah pokraj njih su boksovi gdje se drže golubovi u parovima.Možemo reći ljetna rezindencija za uzgoj.

U velikom golubarniku sa još većom volijerom nalaze se Štraser golubovi u četiri osnovne boje, a tu su i kovani i plavi sa crnim prugama.

Veliki golubovi dubokih prsiju,čiste i svjetle boje,uskih crnih pruga.Golubovi koji vas zadivljuju.Nabavljeni kod najboljeg uzgajavača iz N j e m a č k e F r a n z Nommera.Posebno nas je zadivio plavo kovani mužjak, k r a t a k , s i r o k , n i s k o postavljeni,dobre boje i dobro ocrtan.

U svojem uzgoju ima 13 pari štraseri koje hvali kao najbolje roditelje kod golubova.Othrane 3 para mladih i još po koji par kingova.

Gospodin Hegedušić napominje da su mu sve boje Štrasera podjednako drage, posebno ističući crne i kovane koji su i jako mirne naravi.Ja se nadam kada će većina uzgajivača imati takav broj Štrasera,moći čemo konkurirati i ja č i m k l u b o v i m a Štrasera.Spominjajući golubove moramo napomenuti i Američke Kingove.

Mogu sa sigurnošću reći da je gosp. Hegedušić jedan od prvih uzgajivača a i najuporniji u dosljednosti praćenja uzgoja Kingova po američkom standardu. Učlanivši se u Američki King Klub odlučio je nabaviti i prve kingove iz Amerike.

To su bili plavi i bijeli par kingova od Vince de Lila. Nakon King Kluba Madarske gdje je ocjenivao gosp. Harison mu šalje 1 divni grizli par,bijelu i kovanu ženu. Napominjem da golubovi posjeduju veličinu,visinu,težinu a lijepa figura daje pravu vrijednost golubova. Prošle godine poslijе grand nacionala Kingova u Americi nabavlja od gosp. Šredera bijelog mužjaka,broj 2 na grand šampionatu plus par i pol bijelih svi među prva 3 u svojim

konkurenčijama.

Najveća vrijednost toga jata su mladi golubovi vlastitog uzgoja koji su postigli šampionske titule.Mlada crna ženka šampion crne boje na King Klubu u Novigradu 2002. Ujedno i najboje ocjenjeni King na državnoj izložbi u Ivancu sa 97 bodova. Na istoj izložbi i mladi golub u bijeloj boji dobija šampionsku titulu.

Ove godine smo vidjeli divne mlade u plavoj boji koji su već stasali i bijele koji će biti pravi predstavnici svoje rase. Posebno su se svidali mladi golubovi nastali od grizli mužjaka i crne ženke u karbon boji vrlo rijetkoj kod nas uopće kod golubova.Pored dominatno crvenih tu su i crni mladi golubovi koji će pokazati ove godine na izložbama svoju vrijednost. Na kraju posjeta smo se slozili da su Štraseri i Američki Kingovi dvije lijepе pasmine koje svoju afirmaciju članstva u klubovima po pasminama vide u dalnjem velikom napretku pasmina u uzgoju golubova u Hrvatskoj.

Julije Toplak

Par bijelih kingova

- AKTUALNO - AKTUALNO - AKTUALNO -

NAGRADE NAJUSPJEŠNIJIM UDRUGAMA I ISTAKNUTIM ČLANOVIMA

Virovitica, 13.04.2003. Godišnja skupština Hrvatskog saveza

*Predsjednik Hrvatskog saveza predaje nagrade istaknutim članovima
- Vladimиру Čižmešiji*

Na ovogodišnjoj redovnoj godišnjoj skupštini Hrvatskog saveza održanoj u Viroviticama uz nazočnost preko 80 predstavnika gotovo svih udruga članica Hrvatskog saveza dodijeljene su nagrade najuspješnjim udrugama na 11. državnoj izložbi u Slavonskom Brodu i istaknutim pojedincima koji su svojim radom u uzgoju i u radu Saveza dali naročit doprinos. Najuspješnije udruge nagrađene su peharima, a istaknuti pojedinci statuama s amblemom Hrvatskog saveza.

Najuspješnije udruge bile su:
Udruga "Međimurska lastavica" iz Donje Dubrave koja je osvojila 1. mjesto

Udruga "Slavonski Brod" iz Slavonskog Broda koja je osvojila 2. mjesto i Udruga "Golub" iz Virovitice koja je osvojila 3. mjesto.

Nagrađeni pojedinci za naročite zasluge su:

1. Vladimir Jagić iz Zagreba
2. Vladimir Ištvanović iz Virovitice
3. Drago Mikac iz Đurđevca
4. Rudolf Marguš iz Čepina
5. Josip Bertinovec iz Lonjice

- Vladimиру Jagiću

- Josipu Šimunoviću

- Josipu Bertinovcu

- Vladimиру Ištvanoviću

- AKTUALNO - AKTUALNO - AKTUALNO -

- Rudolfu Margušu

Predsjednik udruge "Međimurske Lastavice" prima pobjednički pehar

Predsjednik Saveza V. Vostrel predaje pehar predsjedniku udruge Slavonski Brod

Nagradu je primio i predsjednik udruge "Golub" Virovitica

Generalna skupština Europskog saveza SR Njemačka, Leipzig 29.05.-01.06.

Ovogodišnje zasjedanje generalne skupštine EE-saveza, koje je trebalo biti održano u Nizozemskoj u Luisdenu, a u organizaciji Nizozemskog saveza, koji je i organizator europske izložbe, na žalost nije održano kako je planirano zbog, sada već poznatih razloga. Naime u Nizozemskoj vlada "kuga peradi" i cijelo područje je praktički

"zatvoreno" te je i donesena odluka da se pronađe drugo mjesto održavanja generalne skupštine. Obzirom da se radi o velikom broju delegata i gostiju nije to baš bilo ni jednostavno u veoma kratkom roku i napraviti. Ali izbor Leipziga, odnosno "novog leipziškog sajma" je svakako dobar izbor tim prije što će se tamo 2006. godine održati i

Europska izložba te su delegati odmah mogli vidjeti taj prekrasan objekat.

Ali vratimo se samoj generalnoj skupštini. Nazočno je bilo 88 delegata, predstavnika preko 20 zemalja članica EE-saveza, a među njima, naravno i predstavnici Hrvatskog saveza gosp. Krešimir Safundžić i Vladimir Pavin. Tijek samog zasjedanja je već uobičajen i prvog dana održavaju se sastanci predsjedništva i komisija. Drugog dana održavaju se odvojeno sjednice po sekcijama, a treći dan se održava generalna skupština. Iz opsežnog dnevnog reda izdvajati ćemo ono što je interesantno i važno za Hrvatski savez i naše čitatelje. Kao prvo, zbog događanja u Nizozemskoj (kuge peradi) Europska izložba koja se trebala održati ove godine u studenom neće se održati ove godine već iduće.

Nadalje kandidatura Hrvatskog saveza za organizaciju generalne skupštine 2008. godine je prihvaćena jednoglasno i sada je na nama da dostojno prezentiramo i naš Savez i našu Državu.

I treće, ali ne manje važno, ustvari

- AKTUALNO - AKTUALNO - AKTUALNO -

Delegati Austrije, Slovenije i Hrvatske

Sjednica generalne skupštine

Rad sekcije za peradarstvo

najvažnije je priznanje Zagrebačkog prevrtača kao hrvatske pasmine i uvrštenje u jedinstveni popis europskih pasmina golubova.

Iz dnevnog reda možda je interesantno spomenuti i izvješće o europskim specijalkama u kojima se čak dva puta spominje Hrvatska kao zemlja sudionica istih, one engleskih gušana u Kaposwaru u Mađarskoj i specijalke karijera u Francuskoj te posjet Dr Wernera Lüthgena našoj 11. državnoj izložbi u Slavonskom brodu.

A na samoj generalnoj skupštini primljena je i nova članica-

Španjolska u tri sekcije (kunićarsku, golubarsku i peradarsku) te Slovenija u četvrtu sekciju (zamoraca), a trebala je biti primljena i Makedonija koja je podnijela molbu za prijem u golubarsku sekciju, ali kako predstavnici Makedonije nisu doputovali prijem je odgođen. Na kraju možemo zaključiti da je za nas ovo bilo vrlo uspješno i produktivno zasjedanje i da se kontinuitet u radu prepoznaje, cjeni i daje rezultate i zato trebamo tako nastaviti i u budućnosti.

Vladimir Pavin

Predsjedništvo
Europskog Saveza

Delegati Hrvatskog Saveza
V. Pavin i K. Safundžić

• HIT VIJESTI • HIT VIJESTI • HIT VIJESTI •

EUROPSKI SAVEZ PRIZNAO "Zagrebačkog prevrtača"

Njemačka, Leipzig,
Generalna skupština EE-
saveza 29.05-01.06.2003. god.
Europska komisija za standarde,
sekcije za golubarstvo Europskog
saveza, priznala je Zagrebačkog
prevrtača i registrirala ga u
Jedinstvenom imeniku svih
pasmina golubova Europskog
saveza pod rednim brojem EE -
951.....Zagreber Roller,
Culbutant de Zagreb, Zagreb
Tumbler, zemlja podrijetla
Hrvatska, veličina prstena 7 mm.

Zagrebački prevrtač - crni

Zagrebački prevrtač - crveni

Vladimir Pavin

Crtice o priznavanju pasmine Zagrebački prevrtač

Priznavanjem goluba "Zagrebački prevrtač" u Europskom savezu i registracijom pod brojem EE-951 u Jedinstveni imenik europskih pasmina, možemo biti zadovoljni brzinom priznavanja naših autohtonih pasmina golubova: Sisačkog prevrtača, Brodskog prevrtača, a sada i Zagrebačkog prevrtača. Ova priznanja su djelo i veliki uspjeh Hrvatskog saveza te velika zahvala našim uzgajavajućima na ustrajnosti u uzgoju. Kod Zagrebačkog prevrtača, jednog od najstarijih pasmina golubova kod nas u Hrvatskoj, bilo je i najteže. Neke sličnosti sa sličnim pasminama kod susjeda su nam to i otežale. Možemo reći da se nakon priznavanja Sisačkog i Brodskog prevrtača pojavio vakuum prostora, nezainteresiranost za daljnju ustrajnu borbu kod uzgajavača za priznanjem. Ali

tada svu svoju energiju ulaže naš tajnik Hrvatskog saveza gosp. Vladimir Pavin pa bi u nekoliko crtica skrenuo pozornost na to. Primanjem Hrvatskog saveza udruga uzgajavača malih životinja u Europski savez otvara se mogućnost prezentacije hrvatskih pasmina u Europi. Već iste godine predstavnici Hrvatskog saveza gosp. Večeslav Vostrel, Vladimir Pavin i Josip Šimunović predstavljaju Hrvatski savez na Europskoj izložbi u Brnu gdje predstavljamo kolekciju Hrvatskih pasmina. Prvi put su bile promovirane sve naše Hrvatske pasmine. Veliki trud oko prezentacije naših pasmina na Europskoj izložbi rezultiralo je priznavanjem Sisačkog prevrtača. Možemo reći da je ekipa: Vostrel, Pavin i Šimunović odradila na desetu decimalu. Na Europsku izložbu u Welsu ponovno kreće ekipa: Pavin, Šimunović, a zbog

spriječenosti našeg predsjednika pridružuju im se dopredsjednik Ivan Marinov i Milan Desančić. Grla naših pasmina, naših uzgajivača koja su oni dovezli na Europsku izložbu postigla su odlične i šampionske titule. Kruna svega je bila prvo osvajanje Europskog šampionata u pasmini Sisački prevrtač. Moramo čestitati svim uzgajavajućima na takvom veličanstvenom uspjehu. Nakon toga slijedi specijalna Europska izložba istočno-europskih pasmina golubova letača i prevrtača u Dachau. Pod vodstvom gosp. Pavina naše su kolekcije stručno promovirane uz pozitivne kritike stručnjaka iz cijele Europe. Posebno je bila prikazana prvi put i veća kolekcija Zagrebačkog prevrtača. Na generalnoj skupštini Europskog saveza u Malmöu u Švedskoj, na kojoj prisustvuje

• HIT VIJESTI • HIT VIJESTI • HIT VIJESTI •

gosp. V. Pavin, priznaje se i Brodski prevrtač. Lijepo sažeti promotivni materijal o Brodskom prevrtaru bio je podjeljen svim uzvanicima Europske konferencije. Na toj skupštini je predan i poziv za gostovanje gosp. Werner Luthgenu, predsjedniku sekcije za golobarstvo EE-Saveza i gosp. Gunter Stachu dopisniku DKC, na državnoj izložbi u Slavonskom Brodu 2003. Predstavnici organizatora državne izložbe gosp. Ivica Golenić i Krešimir Safundžić goste su dočekali na otvorenju, a tijekom tri dana njihova boravka na izložbi, tajnik Hrvatskog saveza V. Pavin se trudio da prikaže domaće pasmine u svom svjetlu njihove ljepote. Moramo zahvaliti uzgajavačima da su se odlučili prikazati sve naše pasmine u dosad neviđenom

broju, a posebno Zagrebačkog preveratača u svim bojama. Graciozan, malen, prekrasne glave i kljuna, lijepog stava, jasnih boja, oduševio je goste iz Njemačke. U međuvremenu gosp. Pavin odnosi četiri komada vrhunskih Zagrebačkih prevrtara hrvatskih uzgajivača na nacionalnu izložbu golubova Njemačke u Dortmundu. Ovdje su Zagrebački prevrtaci imali svoje zadnje inozemno prikazivanje stručnom Europskom auditoriju. Povratkom s posljednje Europske godišnje generalne skupštine u Leipzigu 2003. neočekivano su nas razveselili gosp. Pavin Vladimir i gosp. Krešimir Safundžić koji su nas zastupali i donjeli ugodne novosti o priznavanju Zagrebačkog prevrtara. U telefonskom razgovoru s pojedinim

uzgajavačima Zagrebačkog prevrtara, svi su oduševljeni i zadovoljni. Sigurno je da su i oni dio tog napornog posla-uzgoja s ljubavlju za svojeg zagrebačkog goluba obavili i puno pridonijeli priznavanju. Čestitke na upornosti Ali ja bi dodao da se za upornost, dosljednost i prezentaciju našeg Zagrebačkog prevrtara možemo zahvaliti gosp. Pavinu Vladimиру i Vostrel Večeslavu i ekipama koje su ih pratile na tom dugom putu priznavanja te ljepe naše pasmine golubova.

Toplak Julije

HRVATSKI SAVEZ DOMAĆIN I ORGANIZATOR GENERALNE SKUPŠTINE EUROPSKOG SAVEZA 2008.GODINE Njemačka, Leipzig, 29. 05. - 01. 06. 2003. god.

Generalna skupština Europskog saveza, na zasjedanju u Leipzigu, prihvatile je kandidaturu Hrvatskog saveza za organizaciju generalne skupštine 2008. godine. Naime, to je deset godišnjica prijema Hrvatskog saveza u EE-savez i prilika da se dvomilijunskom članstvu EE-saveza, odnosno njihovim delegatima predstavimo u pravom svjetlu kao Savez koji je sposoban i ravnopravan u radu EE-Saveza, ali i prilika da prezentiramo našu zemlju, naše

prirodne ljepote i damo doprinos razvoju turizma. Sama skupština i rad njenih tijela traju četiri dana, a nazočno bude stotinjak delegata iz dvadesetak Europskih zemalja. Taj podatak govori dovoljno sam za sebe i već sada trebamo polako vršiti pripreme kako bi se predstavili u pravom svjetlu. Organizatori slijedeći generalnih skupština do 2009. godine su:

Francuska.....2004. godine
Luxemburg.....2005. godine
Nizozemska....2006. godine

Slovačka..... 2007. godine
Hrvatska.....2008. godine
Belgija.....2009. godine
Inače, generalna skupština Europskog saveza održava se svake godine u svibnju mjesecu i taj termin će koristiti i Hrvatski savez, a mjesto održavanja će biti jedan od Istarskih gradova na Jadranskoj obali.

Vladimir Pavin

ČLANOVI "FAUNE" IVANEC NE MIRUJU

Nakon redovnih ocjenjivačkih izložbi, članovi Društva uzgajatelja malih životinja "Fauna" Ivanec organizirali su 10. 05. 2003. god. izložbu svojih ljubimaca pokaznog karaktera van svoga mjesta djelovanja. Izložba je priređena u Poljoprivrednoj i veterinarskoj školi "Arboretum Opeka" - Vinica u sklopu njihove manifestacije "Dani otvorenih vrata". Na istoj izložbi je bilo izloženo 46 golubova, 28 kunića, 32 peradi i 20 ptica, a izlagalo je 18 izlagača, članova društva.

Uz razgledavanje zaštićenog prirodnog parka "Arboretum" i raznolikog cvijeća koje je bilo izloženo, posjetiocima manifestacije su bili zadivljeni i oduševljeni našom "mini izložbom". Ovu malu, ali lijepu izložbu razgledalo je oko tisuću posjetitelja. Tijekom cijelog dana na manifestaciji su nastupali mladi tamburaši župe Sveti Đurđ koji su s radošću pogledali naše ljubimce i za uspomenu na istu se fotografirali. Posebna čast naših izlagatelja je da je i ovu izložbu posjetio župan varoždinske županije dr Zvonimir Sabati i dožupan dr. Stjepan Habuneck. Ravnateljica poljoprivredne i veterinarske škole "Arboretum Opeka"-Vinica gospoda Jelka Grdan izrazila je zadovoljstvo i pohvale na ovu izložbu s željom da i dalje nastavimo i sljedećih godina sa suradnjom.

Branko Lončar

DRUŠTVO UZGAJATELJA MALIH ŽIVOTINJA
"FAUNA" IVANEC

DAN OTVORENIH VRATA

KATALOG

Arboretum Opeka Vinica
10. 5. 2003. god.

Mladi tamburaši župe Sveti Đurđ uz izložene ljubimice
"Faune" Ivanec

PORTRET POBJEDNIKA

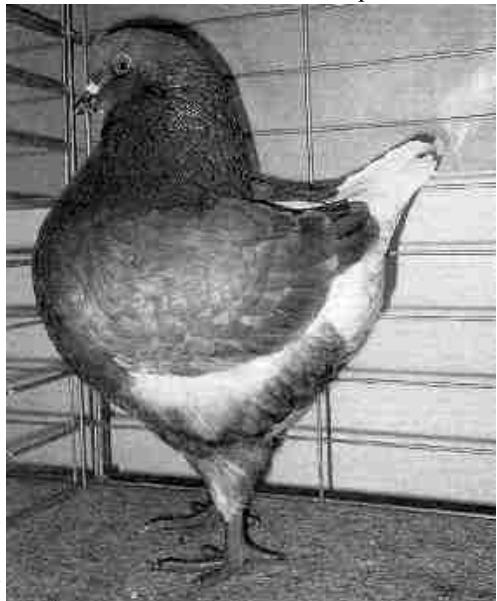
Milan Desančić sa osvojenim nagradama

Milan Desančić, četrdeset devetogodišnjak iz Labina u Istri, oženjen, izuzetno sretan, jer ljubav za golubove je našao kod svoje supruge Slavice, kćerke Snježane i sina Drage. Svi četvero čine "snažan tim" koji se nadopunjuje pod vodstvom Milana. Bavi se poslom koji ga ispunjava jer spojio je egzistenciju i ljubav, naime vodi PET SHOP za kućne ljubimce. Sa golubovima je cijeli život. Od prvih golubova, koji su bili samo "golubovi", preko bačkih prevrtača koje je nabavio od izvjesnog golubara Slavka iz Nove Gradiške pa do kingova koji su mu se "uvukli pod kožu" prije tridesetak godina. Bilo je tu golubova sa svih strana svijeta. Okušao se sa mnogo pasmina golubova: od indijske lahore, kineskog galebića brnskog gušana, engleskog gušana, lepezana, engleske modene, bačkog prevrtača, srpskog visokoletača, tiplera, makedonskog duneka, podnog prevrtača i talijanskog galebića, ali nikad bez kingova u

golubarniku i u srcu. Od uviđek vodi evidenciju i matične listove što je preduvjet uspjeha, a prati i genetiku. Doživio je mnogo lijeđih trenutaka sa i uz kingove, nekad više a nekad manje zadovoljan, ali uvijek s dobrim jatom bijelih kingova. Tako je bilo do prvog susreta s "amerikancima" kod njegovog, sada velikog prijatelja Basiaco Roberta iz Buja, koji ih je uvezao iz Italije od gospodina Carla Olibonija, jednog od nekoliko najpoznatijih uzgajivača u Italiji. Tog momenta je shvatio da je to ono za čim teži. Golubovi iste pasmine, ali se u mnogočemu razlikuju od njegovih i ostalih golubova u Hrvatskoj. To su bile ptice (riječi jednog njegovog prijatelja koji će se prepoznati) kratke, širokih prsa, nevjerljivo vertikale, snažnog kraćeg kljuna, očaravajuće boje kljuna i očnih kolotova na ravnim stupastim nogama, ljupkog i gracioznog stava. Na prvi pogled odavali su dojam sitnije ptice, ali prvi kontakt kad ih je uzeo u ruke govorio je nešto drugo. Tada je počeo mijenjati genetiku svoga matičnog jata i u pet godina stvorio je novo matično jato od petnaest parova sto postotne "schroeder" linije. Uvezao je, od gospodina Olibonija iz Italije mnoga grla koja su bili potomci uvezeni h

Schroederovih golubova iz Kalifornije, a koje je on uvozio zadnjih dvadeset godina. Promjena genetike se isplatila i već 1998. godine na Europskoj izložbi u Brnu imao je najbolje ocjenjeno jednogodišnje grlo. Iduće Europske izložbe u Welsu, Basiaco Roberto je osvojio nagradu Euro Taler-96 bodova, s istim genetskim profilom goluba. Najveće priznanje Milanu je pružio gospodin Carlo Oliboni kad je goluba iz njegovog uzgoja uvrstio u svoje matično jato. Posebno i dakako važno priznanje mu je svakako i pobjednička kolekcija na specijalki King kluba Hrvatske u Virovitici. San svakog mladog golubara je da jednog dana bude među najboljima, taj san se njemu ostvario uz izuzetna odricanja i svesrdnu pomoć obitelji. Poručuje golubarima da uvijek nastoje imati kvalitetnije i bolje od svojih prijatelja i da se raduju kada to ostvare, ali se trebaju znati radovati, bez imalo jala i, kada to uspije prijatelju jer mogu biti sretni i kazati da je to njihov prijatelj.

Josip Šimunović

King - dominantno crveni

Nedjeljko Kesić s prvim brodskim prevrtačem izleženim u Njemačkoj

Nedjeljkov golubarnik s volijerom

Uzgajivač engleskih gušana i brodskih prevrtača u Njemačkoj

Nedjeljko Kesić, uzorni uzgajivač engleskih gušana iz Ostfilderna kod Esslingena, od prošle godine uzgajivač i brodskih prevrtača, koje je u djetinjstvu uzgajao u svojoj domovini, ne propušta ni jednu priliku da uz engleske gušane na izložbama u SR Njemačkoj predstavi i brodskе prevrtače. Tako je prošle godine brodskе prevrtače prvi puta voljerno prezentirao u Deizisau na izložbi malih životinja svog matičnog kluba i to u četiri boje: bijeloj, žutoj, crnoj i bijledo žutoj (fako), a potom i na 51. VDT-SCHAU (nacionalnoj izložbi golubova) u Dortmundu gdje je izložio čak 12 golubova i gdje su prvi puta brodski prevrtači bili prezentirani kao "Novi uzgoj" i gdje je i započeo složeni proces priznavanja od strane Njemačkog saveza. Uzgoju golubova i to hrvatskih pasmina, sisačkog prevrtača već mu se pridružio i stariji sin Julian, a vjerojatno će se uzgoju za koju godinu pridružiti i tek rođeni sin Mark.

Vladimir Pavin

Nedjeljko ispred svojih golubova
u Dortmundu

Brodski prevrtači

Nedjeljkov sin Julian
već je golubar

• JESTE LI ZNALI ? • JESTE LI ZNALI ? • JESTE LI ZNALI ? •

Najveća izložba na svijetu

Najveća ikad održana izložba na svijetu je ona održana 15. - 17. prosinca 2000. godine u Nürnbergu. Bilo je izloženo 63 000 eksponata od čega 45 000 golubova i 18 000 peradi. Na

izložbi je sudjelovalo preko 7 000 izlagača, a izložene životinje je dva dana ocjenjivalo 750 sudaca ocjenjivača.

Vladimir Pavin

Najstarija "udruga" na svijetu

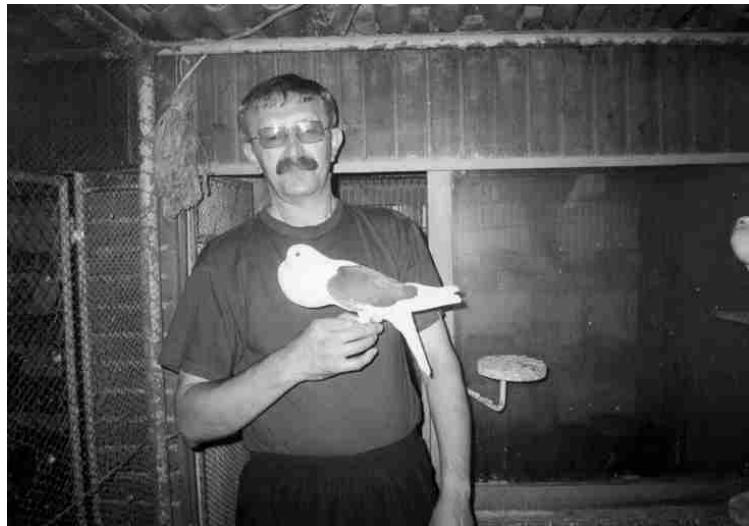
Najstarija registrirana udruga uzgajatelja golubova na svijetu je Udruga iz Njemačke utemeljena 1845 godine u Annaberg-

Buchholz, a utemeljitelji su bili August Kinderman i Gotthold Mitte. To je ujedno i početak organiziranog uzgoja golubova, a

potom i peradi u Europi. Do tada to je bila privilegija veoma uskog kruga ljudi

Vladimir Pavin.

Majstor uzgoja golubova!

Ivica Žulj s vorburškim gušanom

Ljubav prema malim životinjama upoznao sam od gosp. Ivice Žulja iz Đakova. Gospodin Žulj me upoznao sa svim ljepotama i čarima ukrasnih golubova! Kao međunarodni sudac ocjenjivač za golubove i dopredsjednik udruge "Moj ljubimac" iz Đakova nalazi se među vodećim ljudima Hrvatske! Svoje znanje i iskustvo nije sebično čuva, već je podijelio sa svima koji su htjeli

nesto naučiti! Svaki ljubitelj malih životinja iz Slavonije kroz priču bar je jednom čuo za gosp. Ivicu Žulja. Tako sam iskoristio priliku da posjetim svog dugogodišnjeg prijatelja.

-Gosp. Žulj kada ste počeli pokazivati prvo zanimanje za golubove?

Kao dječačić od 5-6 godina ugledavši golubove na katedrali i na silosu, poželio sam da uzgajam barem jedan par tih

golubova!

-Kada ste nabavili prve rasne golubove?

Oko 9. godine! Sakupljao sam novce koje su mi roditelji davali za kiflu poslije škole i umjesto kifla kupio sam svoje prve golubove! Prvi golubovi koje sam kupio bili su Kingovi od gosp. Starčevića, iako to nisu bili Kingovi prema standardu.

-Tko je Vas naučio i tko Vas je savjetovao kako treba sa golubovima?

Prva iskustva stjecao sam slušajući starije uzgajivače, gdje sam upijao svaku riječ, te sam još obilazio razne lokalne izložbe!

-Kada ste se prvi put učlanili u društvo za uzgoj malih životinja?

Prvo članstvo sam stekao u svojoj 15. godini preko pokojnog gosp. Franje Ostajmera, velikog ljubitelja malih životinja! Na njegov nagovor učlanio sam se u Osječko društvo za uzgoj malih životinja. Da bi nakon par godina stekao neko bolje iskustvo sa prijateljem pokojnim gosp. Stjepanom Vukovićem također velikim zaljubljenikom u male životinje i gosp. Stjepanom Mercom pokrenuli smo incijativu

Ivica Žulj u svojem golubarniku

i osnovali društvo u Đakovu!

-Čija je bila i ideja da osnujete:Udrugu za uzgoj i selekciju malih životinja "Moj ljubimac" sa sjedištem u Đakovu? Nakon nekoliko godina došli smo na ideju da osnujemo još jednu Udrugu.Ideju smo započeli mojom incijativom i gosp. I. B o r č ić , g o s p . Z.Belavić,gosp.M.Korajac,pokoj nim gosp. F. Ostajmer,gosp. I . S e k e r e š , g o s p . A.Krznarić,pokojnim gosp. V.M.Kolić,gosp. M.Uzum,gosp. V.Kolarević i gosp.S.Majdak.

-Koje sve sad pasmine golubova uzgajate?

Trenutno u volijerama se nalaze:Norvić gušani,Vorburger gušani,Francuski modeni.

-Koliko golubova trenutno imate u svom volijerama?

U volijerama se nalazi preko 70 golubova!

-Koliko sam upućen Vorburgeri su rijetka pasmina na našim izložbama Hrvatske!Na državnoj izložbi u Sl. Brodu Vi ste jedini izložili Vorburgere.Što Vas je potaklo da uzgajate baš ovu rijetku pasminu gušana?

Posebno me dojmilo što su veoma živahni ali mirni!

-Kakvi su Vorburgeri kao roditelji?Dali sami othranjuju

svoje mlade?

Ja sam osobno zadovoljan sa njihovom ishranom,pošto sami othranjuju svoje mlade!

-Koje boje Vorburgera Vi uzgajate?

U z g a j a m s l j e d e ē e boje:crvene,žuti fako i crveni fako!

-Koji su Vaši najveći uspjesi na izložbama?

U vitrinama se nalazi preko 120 pehara te raznih priznanja i medalja,a najveći uspjeh je vezan za majstora uzgoja! -Dali svoje

golubove izlažete i u drugim zemljama?

U zadnje vrijeme dosta izlažem po cijeloj Hrvatskoj dok sam prije izlagao i u inostranstvu! -Gdje nabavljate nove golubove radi "svježe krvi"?

U Njemačkoj,Češkoj,Austriji i Mađarskoj!

-Kako se brinete o zdravstvenom stanju Vašeg jata?

P r o v o d i m p r e v e n t i v u cijepljenja,što se pokazalo vrlo uspješno!Cijepim dvaput godišnje cijepivom La sota.Pred sezonom ležanja i pred izložbenu sezonom provodim preventivu čišćenja golubova od nametnika,što crijevnih što vanjskih!

-Sa čime hranite svoje golubove?

S a m m i j e š a m h r a n u z a golubove,raznim žitaricama i dodajem granulat uz stalni dodatak vitamina i minerala!

-Što bi ste uputili mladim uzgajivačima?

Ukoliko se netko od mlađih ljubitelja životinja odluči za uzgoj malih životinja a zamišlja si neku zaradu,bolje da se ne upušta,već samo kao hobista i zaljubljenik u svoje male životinje!Ovakо će postići veće uspjehe i ljubav prema njima!Preporučio bi mlađim uzgajivačima da počnu

Norvić gušani u golubarniku

od laksih pasmina koje netrebaju dadilje!

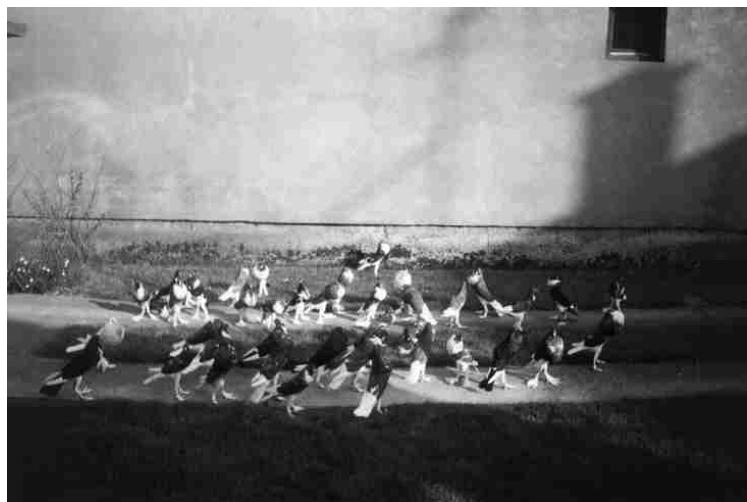
-I na kraju našeg razgovora htio bi Vam se zahvaliti što ste izdvojili vremena za ovaj ugodan razgovor i želim vam puno sreće u dalnjem uzgoju!!! Hvala!

Krešimir Bošković

Norvič goušani - bijedo žuti

Iskustvom i strpljenjem do kvalitete

Jato Engleskih gušana Josipa Medveda

Nedaleko od Vinkovaca na cesti za Đakovo smjestilo se selo Novi Mikanovci. U N.Mikanovcima živi poznati uzgaivač engleskih velikih gušana gosp. Josip Medved. Svojim brojnim izlaganjima na izložbama po cijeloj Hrvatskoj postigao je velike uspjehe u uzgoju engleskih gušana! Zaštitni znak dvorišta gosp. Medveda su crveni gušani. Slučajni prolaznici često ostaju zadriveni pogledom u dvorište, gdje se jato gušani mirno i bezbrižno odmaraju na proljetnom suncu! Nakon obilaska golubinjaka smjestio sam se u kuću gdje sam bio ugodno počašćen i počeo sam

svoj razgovor sa domaćinom:

-Gospodine Medved kada ste počeli uzgajati golubove?

Prve golubove počeo sam uzgajati još u osnovnoj školi.

-Tko vam je prenjeo ljubav prema golubovima?

Svoje zanimanje za golubove nasljedio sam od svog bratića koji je stariji od mene 10-tak godina.

-Kada ste počeli uzgajati engleske velike gušane?

'78.godine!

-Zašto ste se odlučili baš za engleske gušane?

Prvenstveno radi izazova brojne konkurencije i radi toga što je ova rasa posebno teška u uzgoju! Od deset izleženih mlađih golubova, samo jedan do dva budu

vrhunske kvalitete!

-Koji su Vaši najveći uspjesi vezani za uzgoj engleskih gušana?

Najveći uspjesi vezani su uz državne i međunarodne izložbe, te uz izložbu u gradu Vinkovcima gdje sam imao dva šampiona!

-Od koga potječu Vaši golubovi? Potječu od raznih uzajivača, kao npr.: od gosp. Šolića iz Čakovca, gosp. Kekeza iz Nuštra i gosp. Aleksića iz Suhopolja.

-Preko zimske uzgojne stanke dali su Vaši golubovi spareni ili su posebno odvojeni mužijaci od ženki?

Golubovi mi ostaju spareni, ali su im uklonjena gnjezda!

-Kada nabavljate "svježu krv"? Odaklen ti golubovi obično potječu?

Godišnje nabavljam 1-2 nova goluba. Ti golubovi potječu obično od domaćih uzgajivača.

-Prilikom uzgoja dali koristite linijsko križanje ili uzgoj u užem srodstvu?

Koristim linijsko križanje!

-Koje golubove koristite za dadilje engleskim gušanima?

Golubove pismonoše!

-Kako su se pismonoše pokazali u podizanju mladih gušana?

Vrlo sam zadovoljan! Pismonoše su prilično mirni golubovi i jako su dobri kao roditelji!

-Koliki Vam je omjer gušana i dadilja?

Na svaki par gušana imam po dva para pismonoša.

-Koliko sada imate gušana u matičnom jatu?

U matičnom jatu sada trenutno imam 25 pari gušana.

-Dokad Vam traje sezona leženja mladih gušana?

Sezona leženja mladih golubova završava mi u srpnju. Golubovi koji se kasnije izležu obično se neuspisu dokraja razviti, a sa toplijim danima dolazu i bolesti npr. golublje boginje. Sa čime hranite svoje golubove?

Mlade golubove hranim granulatom, dok za stare golubove sam mješam hranu. Naravno uz redovne dodatke minerala i vitamina.

-Gosp. Medved kako se brinete o zdravstvenom stanju Vaših golubova?

Obavezno jednom godišnje cijepim golubove protiv kuge peradi, a kad mi se pokaže koji sumnjiv golub na bolest obavezno ga stavljam u karantenu, tako da nema doticaja sa zdravim golubovima.

-Vaše mišljenje o kvaliteti engleskih velikih gušana u

Josip sa svojim golubovima

Hrvatskoj, stim da je ova pasmina na prvom mjestu po zastupljenosti na izložbama?

Hrvatska je najjača zemљa po kvaliteti u Europi, to svjedoči broj i kvalитетa golubova naših uzgajivača na izložbama diljem Europe! -Koji su najčešći problemi prilika uzgoja ove pasmine?

Problemi kod engleskih gušana su npr. slaba boja, prešaren golub, nedostatno obrasle noge, kratko ili predugačko

tijelo, loš stav...

-Što biste uputili ostalim uzgajivačima?

Puno sreće u uzgoju i samo se strpljenje iplati!

-Koji su Vaši budući planovi vezani za engleske velike gisane? Postići što veću kvalitetu!

-I na kraju htjeo bi Vam se zahvaliti što ste izvojili vremena za ovaj ugodni razgovor i želim Vam puno sreće u budućem radu! Hvala!

Krešimir Bošković

NJEMAČKI IZLOŽBENI GOLUB Nastavak iz prošlog broja OZNAKE PASMINE I KARAKTERISTIČNOSTI

Njemački izložbeni golub se s pravom ubraja u grupu golubova oblika. Od svog prapretka se bitno razlikuje oblikom glave, kljuna, a konačno i stasom i veličinom. Dok sportski golub ima osrednje dugi, po neki put i lagano zavinut kljun čija nosna bradavica sročilokog oblika odskače od normalno zavinutog čela, izložbeni golub ima široku glavu s jakom stražnjom lubanjom i zavinutim čelom. Čeoni luk (kalota) prelazi bezšavno u usko priležeću sročiliku nosnu bradavicu na jaki i snažno zavinuti kljun koji svojom visinom u bazi te relativnom kratkoćom "srednje dugačko" po

liniji uzgoja djeluje skoro glomazno. U usporedbi sa engleskim Show Homerom i Show Antwerpenom, glava njemačkog izložbenog goluba predstavlja srednji idealni zbir karakteristika (odlika) pa promatraču djeluje više "rasno" nego kratkokljuna, skoro okrugla glava (glava galebića) Show Antwerpena, ili dugačka, velika glava Show Homera sa izduženim čelom i jakim izbočenim kljunom. Kod njemačkog izložbenog goluba standard izričito naglašava širinu čela koje se, odozgo gledano, klinasto produžuje prema kljunu bez bočno izbačenih nosnih

bradavica, a što je bitna karakteristika linije uzgoja. Ova karakteristika ima toliki značaj da je 1963. godine na glavnoj nskupštini SZG-a u Leipzigu prikazana plastika izložbenog goluba izrađena po zakonitostima standarda, a od uzgajivačke organizacije iz Drezdена. Time je ostvaren zahtjev uzgajivača da na plastičnom prikazu mogu pratiti pravac uzgoja što sve ukazuje na težinu uzgoja i razna kolebanja koja su sejavljala.

Ostale označbe oblika trebaju davati dojam jednog jakog, zbijenog i sposobnog letača iako to odavno nije bila njegova primarna zadaća. Prema tome,

Njemački
izložbeni golub
plavi
sa crnim
prugama

trup treba biti ravan, dobro operjan i kratak, prsa široka i jaka. Tijelo je položeno vodoravno i produženo u smjeru repa u obliku klina. Krila pojačavaju dojam spremnosti za let s time da su na rubu nešto izbočena, a rep prekrivaju samo u širini palca. U tu se sliku harmonično uklapaju jake noge koje odaju sigurnost i snagu. Bedra su do polovice vidljiva sa usko priljubljenim perjem i glatkim zbijenim prstima i stopalima.

Njega, dobro držanje i higijena uvjetuju zdravlje i otpornost životinja. Prema mogućnosti potrebno je izložbenim golubovima omogućiti slobodan let. Uslijed mnogih i raznovrsnih ukrižavanja sa spretnošću leta, taj uslovno rečeno "iskonski listonoša", ne stoji naročito dobro. Uzgajivači njemačkog izložbenog goluba tuže se da njihovi golubovi priviknuti na slobodan let teško ateriraju. Heyer 1955. godine u jednom dobrom opisu te pasmine stavlja taj manjak na kratkoču figure i malu dužinu krila (odnosi se to na primarna letna pera) i kratkoču repa što je prihvaćeno kao razjašnjenje.

Budući da njemački izložbeni golub pripada danas među najobljubljenije pasmine golubova oblika, a uz listonoš takmičara među najzastupljenije pasmine golubova u Evropi, uzgojen je u mnogim bojama. Registrirano je i standardom

priznato ukupno 24 boje. Među njima nalaze se svi članovi plavih serija u potpunosti: tamni, plavo kovani i ljuskasti, plavi s crnim, kao i s bijelim krilnim prugama (bindama) ili posve bez njih. Nadalje dolaze serije jednobojnih sa temeljnom crvenom, bijelom, crnom bojom i odstupanjima kao blijedi (fako) srebrni, žuti, kovani, ljuskasti te u gore navedenim osnovnim bojama šareni, tigrasti i pepeljasti. Kod izbora za uzgoj uzgajivač mora obratiti pažnju ne samo na izgled životinja, već naročito na životnu svježinu. Napad bolesti, pomanjkanje veselja za let, loš rasplod, jaja sa grubom ljuskom, nadalje loše oplodivanje, otežano valjenje iz jaja su od vitalne štete za uspješan uzgoj.

Incest i uski incest može se provoditi samo sa zdravim i izričito vitalnim životnjama (parenje F-1 i F-2). Parenje bijelih čini se jednostavan, ali se i ovdje ne može očekivati trajniji uspjeh jer uslijed stalnog međusobnog parenja bijelih golubova letna pera postaju dulja i ujedno uža. Očni okviri prema zahtjevu standarda cvjetno bijeli (Luck 1968. god.), ali s vremenom postaju crvenkasti, a nosne bradavice i inače od najnježnijeg tkiva gube na čvrstoći. Ovime se gube najbitnije označe njemačkog izložbenog goluba, to jest zbijena tjelesna građa, ravnih pera i širokih kratkih krila. Za pomoć u takovom slučaju preporuča se preparivanje sa šarenim ili blijedom (fako) ili sa kojom drugom bojom koja nema "rastanjujući" faktor. Kod izbora partnera za križanje potrebno je obratiti pažnju na očne okvire koji moraju biti svijetli i nježni. Potomstvo križanja bijelih sa obojenima može davati tipove boje koji su bili sakriveni pod oznakom bijeli (nesposobnost stvaranja boje), ali ti daju odlične šarene. Iz križanja bijelih sa

blijedim (fakoima) ili sa žučkastim dobivamo ponovno sve tri vrste boja. Sve ovako dobivene tipove boja u F-1 generaciji mogu ostati u leglu i biti nadalje parene sa bijelim ili međusobno, bez obzira na boju ili raspored boja. Kod toga dobivamo ponovno dobre šarene. U čistom uzgoju šareni pareni međusobno potpuno gube svoj karakter. Lijepi su samo cijepano naslijedjeni (heterozigotni) sa bijelim, uz nježne očne okvire, raznobojsnom "špricom" perja. Pripadnost, kojoj od ovoliko grupa boja, može se danas odrediti odmah nakon izlaska iz jajeta: prema Peckeru (1956.god.) mlađi su bijelih i flekasto šarenih sa bijelom temeljnom bojom skoro potpuno goli, tj. bez ikakvih pahuljica. Mlađi nježno obojenih (žuti, svijetlo kavasti, blijedo-žuti, blijedo-crveni, ševasti) imaju jednu nježnu roza boju kože i posve malo pahuljica i mlađi naslijeduju samo jednu od tih boja. Naprotiv, mlađunčad od roditelja rasno jakih boja (crveni, svi plavi, crni itd.) imaju izrazito dugačke žute pahuljice raspoređene po čitavoj koži u gustom rasporedu. Donesu li dva istobojna roditelja nenadano, uz jedno slabo pahuljasto mlađo, jedno normalno pahuljasto, radi se u tom posebnom slučaju o golubici koja posjeduje faktor razrijedene boje (na temelju jedne mutacije) prema boji roditelja kao žutu, srebrnu, kavastu ili sličnu boju. Iz ovog kratkog prikaza može se zaključiti da uzgoj njemačkog izložbenog goluba i nije jednostavan te predstavlja određeni izazov.

Naročite poteškoće nastaju kod boja pošto se one naslijeduju prema čistoj naslijednosti (homozigotnosti) ili cijepanoj naslijednosti (heterozigotnosti) roditelja, pri čemu odlučujući faktor nosi ženka odnosno njezina čista ili cijepana naslijednost.

Zdenko Lacković

STAROHOLANDSKI KAPUCINER

Pretka staroholandskog kapucinera 1500-te uvezli su holandski mornari iz Azije. Azijskog kapucinera-timlera kasnije se ukrštavalo sa šubarašima koji su bez sumnje odredili današnji izgled vrste. Tijekom stoljeća golub je imao tek lokalni značaj. U Holandiji ponovno su otkriveni tek zahvaljujući uzgajivačima u prošlom stoljeću. Čak jedan tako značajni poznavaoc golubova i pisac stručne literature CAM SPRUIJT ne spominje ih niti u jednoj svojoj knjizi. Klub uzgajivača staroholandskih kapucinera u Njemačkoj osnovan je 1965. godine, a službeno su priznati 1967. godine.

Vrsta- među tip od timlera do srednje visoko stojećeg poljskog goluba- je srednje veličine. Tijelo se nosi skoro horizontalno. Karakteristična je struktura perja na vratu koje je u obliku okovratnika. Oblik glave je srednje dugačak i dobro zaokružen. Oko je obilježeno bijelim prstenom oko zjenice koji prelazi u narandžasto u krugu uzgajivača to se naziva nečisto biserno oko. Rub oka ima nježnu strukturu koja je boje mesa do crvene. Boje mesa je također i kljun. Vrat je snažan i srednje dugačak. Siroka i naprijed savijena prsa se nose lagano podignuta. Leđa koja su između ramena široka sužuju se prema repu. Krila ne trebaju biti predugačka, nužno je da se nose dobro položena. Na nogama nema perja. Kapa treba biti visoka, stajati okomito i biti gusto i dobro zaokružena da bi bez savijanja prešla u perje na vratu. Na strani bez prekida treba preći u okovratnik pri čemu prednja strana vrata ostaje otvorena. Na donjoj strani vrata perje tvori

kružnu rozetu. Prednji dio glave i oči nisu pokriveni od strukture.

Priznate su slijedeće boje: crna, tamna, crvena, žuta, plava sa crnim krilnim trakama, plavo blijeda sa crnim krilnim trakama, tigrasta u crnoj, crvenoj i žutoj kao i jednobojnoj bijeloj boji. Lakaste boje trebaju biti intenzivne i blistave. Izgled odgovara izgledu kaluđera starog kova. Glava je bijela do pola centimetra ispod očiju, 7-12 krilnih pera, podleđe, rep, pokrivač repa, perje oko kloake, trbuh i butovi. Ostalo perje je obojeno kao i unutrašnja

strana kape, te trbuh do buta. Na tigrastima se trebaju prepoznati oznake kaluđera.

Glavna obilježja vrste su: tip, struktura, boja i izgled, boja očiju i kljuna.

Ta vitalna vrsta golubova koja ne postavlja velike zahtjeve od svog priznanja stekla je veliki krug ljubitelja u Europi nažalost u Hrvatskoj gotovo da ih nema.

Mihajlo Klobučar

Staroholandski kapuciner - žuti

ŠMALKANDENSKI GOLUB

Izvorne vrste za uzgoj šmalkandenskog goluba, koji su dobili naziv po Tirinškom gradu Schmalkandenu, smatraju se crnoglavi veliko prslučasti golubovi i šubaraši staroga tipa. Opisani su u prvoj polovici 19. stoljeća. Svoje savršenstvo doživio je taj lijepi golub u velikoj mjeri zahvaljujući užgajivačima iz saksonskog rudnog gorja.

Po svom općem izgledu šmalkandenski golub jednak je snažnom izduženom nisko postavljenom poljskom golubu. Upadljivo obilježe rase je snažno izražena struktura perja na vratu i glavi kao i na nogama. Glava je savijena i na njoj se vidi markantno čelo, oči su tamne, kljun je crn. Bitan je relativno dugačak vrat jer pomoću njega može struktura pera doći u potpunosti do izražaja. Prsni dio je dobro zaokružen i nosi se nisko.

Dugačak rep mora biti zatvoren. Perje na nogama, prslučić i perje u grivi mora biti raskošno kao što zahtijeva struktura, ali ne smije biti mekano. Struktura se sastoji iz lanca, grive i šešira. Ona proizlazi iz razdjeljka na donjem dijelu vrata. Od tog razdjeljka raste perje naprijed, prema gore i nazad prema gore. Oni tvore labavo položeni lanac na stranama vrata koji zaokružuje prednji dio vrata. Stražnji dio vrata je prerašten kroz dio peragrivnu. Ona prelazi potpuno i bez rupa u šešir, koji prelazeći od straga prekriva čitavu glavu. Sva struktura mora biti dugog perja, gusta i elastično kruta. Vrsta je u Europi priznata samo u crnoj boji, iako američki užgajivači imaju već uzgojene golubove u crvenoj, žutoj i plavoj boji. Njemački užgajivači smatraju da bi vrsta imala više koristi usavršavanjem samo crne boje. Izgled odgovara izgledu crvenoglavog goluba.

Glava, gornji prednji vrat, rep sa gornjim i donjim pokrivačem

trebaju biti u crnoj zagasitoj boji. Mjerodavna obilježja vrste su: veličina tijela, struktura, prslučić, boja, izgled, boja očiju.

Šmalkandenski golub je u izvjesnom smislu individualist. Ta osobina se svakako mora uzeti u obzir kod smještaja i njegove. Ne smiju biti smješteni sa golubovima neke druge vrste.

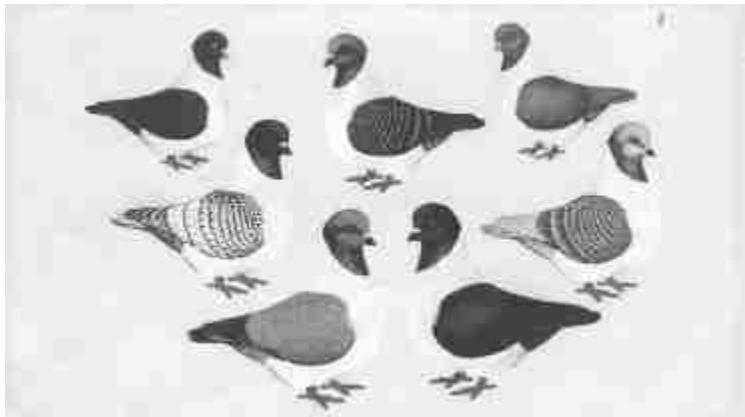
Životnjama je urođena stidljivost koja se inače kod te rase ne bi očekivala. Sigurno bi bilo pogrešno tvrditi da je šmalkandenski golub rijedak mada bi se moglo poželjeti da tog plemenitog goluba češće susrećemo na našim izložbama.

Mihajlo Klobučar

Šmalkadenski
golub
- crni

Prikaz boja golubova rase Štraser

Idealni crtež Štrasera svih obojenosti

Plavi bez pruga

Po veličini i stasu traže se najviši zahtjevi. Boja mužjaka je najčešće svijetlica od boje ženke. Previše svjetlo plava boja po pravilu se prikazuje kao svijetli repni klin. Uz lijepu plavu boju često idu i svijetla leđa. Prema intezitetu plave boje leđa nebi smijela biti pre svijetla. Kod sparivanja kad se želi postići izjednačenje boje potrebno je pariti jednog goluba s tamnom nijasom. Tamna nijasa kod ženki ne isključuje odličnu ocjenu, posebno ako su krila čiste boje.

Plavi s crnom prugom

Kod njih se također traži visoki nivo kvalitete. Pruge moraju biti parelerne, pruge koje prelaze u klin i koje se spajaju treba niže ocjenivati. Mutna boja i rđasta boja na letnom peru također kvalificira slabije grlo, bez obzira na poteškoće koje prate dobivanje dobrih pruga.

Crni

Prema ovoj varijanti boja u odnosu na stas i postavu cijelog goluba treba biti najzahtjeviji element. Moramo voditi brigu o intezivnoj crnoj boji, bez imalo svijetlih tonova kod letnih pera. Traži se zelena lak boja. A golubovi koju imaju samo ljubičasti lak sjaj nemogu biti

odlično ocjenjeni.

Crveni i žuti

Zahtjevnost ove dvije boje prati i kvalitetu tijela i stasa goluba. Glatko perje na štitovima bez imalo "rogoza" na butinama ili štitovima krila srstavaju goluba u najviši rang kvalitete. Traži se lak crvena boja, puna crvena boja krvi. Kod žutih treba voditi brigu o tamnoj žutoj boji koja su uvek vrednija od boje žute slame.

Plavi s bijelom prugom

Ova fina varijacija boje veoma je elegantna u odnosu na veličinu i stas. Treba postići čisto bijele pruge, bez rđaste boje s tankim crnim rubom. Ljetna pera odnosno rep, ledeno sjajne i svijetle boje nesmiju se kažnjavati ali trebamo težiti učvršćenju krvi tamnih ljetnih pera i repa goluba plave boje.

Crni,crveni i žuti sa bijelom prugom

Pokraj manjih zahtjeva prema veličini i stasu moramo voditi računa o punoj baznoj boji i odgovarajućoj boji glave koja uz to ide kao i o čitim bijelim prugama.

Kovani

U pogledu prema veličini i stasu to su golubovi najjače kvalitete.

Treba nastojati da kod svake varijante boje imamo čistu dobro ograničenu i ravnomjernu kovanost, koja se ističe od osnovne boje. Dvostruki rub kod crno kovanih nije greška. Dok prevelika partikla se smatra greškom.

Plavo kovani

Treba voditi računa o tome da ravnomjernost kovanosti na čistoj plavoj boji prelaze i na doljni dio štitova krila. Kovanost leđa nije obaveza ali daje grlu vrhunsku kvalitetu. Rđavost boje ljetnih pera ne isključuje grlo ali ga smatra manje vrijednim.

Žuto i crveno kovani

Kod varijanti boja koje se javljaju u blijedoj varijaciji možemo očekivati jako kvalitetna grla. Moramo voditi računa o čistoj svijetloj bazi boje bez plavog ili sivog tona, kao i odgovarajuća kovanost.

Blijedo žuti i blijedo crveni s ili bez krilnih pruga

Golubovi s tamnom bindom ili bez binde moraju imati blijedu sreberastu boju, bez plave nijase. Boja glave uvek mora biti sa baznom osnovom boje i nesmije da bude plafkasta.

Obrubljeni u crvenoj,crnoj i žutoj boji

Golubovi s najljepšim kontrastom. Traži se čista obrubljenost, ne preširoka, bez rđastih tonova. Kao da imitiraju ljske ribe. U predjelu pruga nesmije biti razrijeđenost obrubljenja. Posebno treba voditi brigu o boji kljuna koja zna biti dosta mutna a daje se prednost čistom kljunu.

Bijelo ljkastu u plavoj i svijetlo plavoj boji

Treba voditi računa da kod prelijevanja boja kvalitet ljkastosti bude ujednačen. Bez

zatvaranja većih površina u jednu boju. Grla s ravnomjernom ljuskavosti teško je uzgojiti i smatraju se izuzetnim i rijetko viđenim na izložbama Štraser klubova. Dok kod svjetlo plave boje moramo voditi računa o

manjem svijetlom klinu ispod repa i nazočnosti plave boje ispod štita krila.

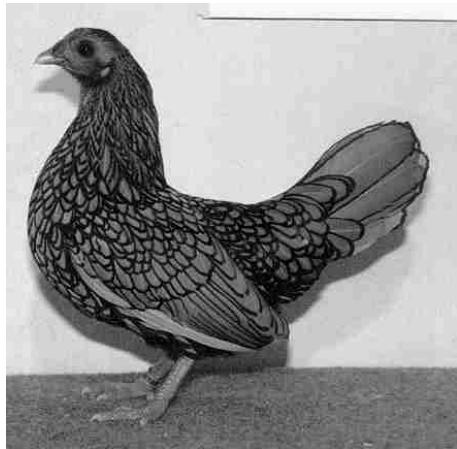
Tigrasti i mramorni su boje koje se zadnjih godina ne pojavljuju više pa se i smatraju van uzgoja.

U tekstu korišten savjet voditelja uzgoja Njemačkog štraser kluba Hansjorg Grader.

Predsjednik štraser kluba: Toplak Julije

PERADARSTVO - PERADARSTVO - PERADARSTVO

SEBRIGHT - PERJANICA UKRASNE PERADI Nastavak iz prošlog broja PASMINSKA OBILJEŽJA PIJETAO

Sebright - 0-1 - Zlatma

Oblik i boja: kratak, širok, zaobljen oblik ponosnog (kočopernog) držanja. Svako pero je obrubljeno s oštrim crnim rubom metalnog sjaja.

Tijelo: široko, zbijeno

Glava: mala, kratka.

Kljun: kratak, jak, sive boje.

Krijesta: ružasta, tamno crvena, čvrsto pripojena uz glavu, s prednje strane široka, ali ne smije biti šira od glave, dobro popunjena, završava u obliku ravnog trna.

Podbradnjaci: srazmjerni s glavom, crveni.

Podušnjaci: srazmjerni s glavom, zaobljeni, crveni.

Oci: tamno smeđe.

Vrat: kratak, nvisoko nošen i jak.

Leđa: kratka, sedlasta.

Prsa: visoko nošena, isturena prema naprijed.

Krila: nisko nošena, viseća, ne

smiju dodirivati tlo.

Rep: srednje dugačak, lepezast, u kome mora biti 14 pera

Noge: gole, plavo sive boje sa četiri prsta.

Perje: kod pijetla i koke je široko, bademastog oblika, (nikako šiljasto) s tamnim obrubom metalnog sjaja

Težina: oko 600 grama.

Prsten: 11 mm

KOKA

O b l i k : k r a t k o g za o b l j e n o g t i j e l a , gracioznog držanja. Svako pero obrubljeno tankim crnim rubom jednakе širine, metalnog sjaja.

T i j e l o : f i n o građeno, zbijeno, ponosnog držanja.

G l a v a : m a l a , kratka s malom r u ž a s t o m krijestom koja završava s ravnim trnom.

K l j u n : kratak, malo povijen, sive boje.

K r i j e s t a : ružasta, crvena, lijepo nošena, završava u obliku trna.

P o d b r a d n j a c i : mali, razmjerni s glavom, crveni, malo zaobljeni.

P o d u š n j a c i : slabu

razvijeni, gotovo neprimjetni, crveni.

Oci: tamno smeđe.

Vrat: kratak, dobro operjan.

Leđa: kratka, sedlasta.

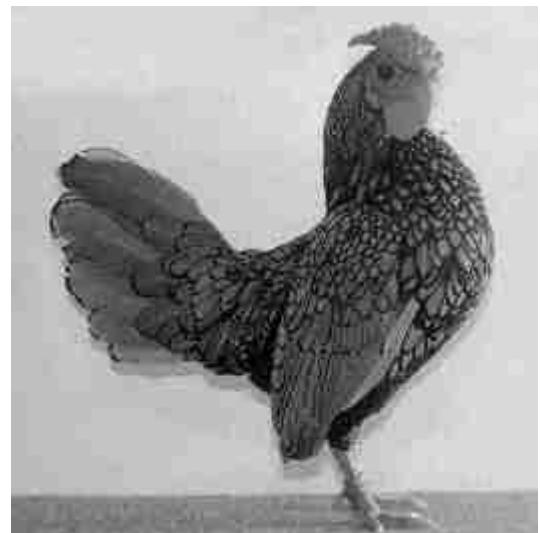
Prsa: visoko nošena, malo isturena prema naprijed.

Krila: viseća, nisko nošena, ali ne dodiruju tlo.

Rep: lepezast, srednje dugačak, bez srpastih pera, dobro složen,

Prsten: 9 mm

G R E Š K E : veliko tijelo, srpasta pera u repu, žute nijanse perja kod srebrnih. Kod zlatnih bijeda osnovna boja, isprekidan obrub na perima krila i repa ili ga uopće nema, šiljasta pera, ravna ili neka druga kriješta.

Sebright - 1-0 - Zlatni

J A R E B I Č A S T A TALIJANKA

Jarebičasta talijanska kokoš spada u rasu lakih nosilica. Ova je rasa upotrebljavana pri križanju kod mnogih lakih nosilica. Kod uzgajivača vrlo je popularna i uvijek tražena kokoš. Uzgajivači je prvenstveno uzgajaju kao ukrasnu kokoš zbog izuzetno lijepo boje perja, a to naročito dolazi do izražaja kod pjetla, a vrlo dobra nosivost je u drugom planu.

Uzgoj jarebičaste talijanke iziskuje obavezno širi i veći prostor, jer je kao laka rasa stalno u pokretu, a i tako dobro leti skoro kao fazani. Uzgoj u malom prostoru bez mogućnosti kretanja doprinosi najčešće tome da životinje zakržljaju, perje im je izlomljeno, a nerijetko golo tijelo stvara ružnu sliku. Zbog toga se preporuča za ovu rasu da je uzgajaju oni koji raspolažu s većim dvorištem tj. vrtom. Dosta je otporna na bolesti i klimatske uvijete i nije izbirljiva u hrani.

Kao laka rasa i dobra nosilica, nije baš najbolja za kvočku, ali starije kokoš od 2 do 3 i više godina mogu biti dobre kvočke.

Pjetlovi su dosta ratoborni, gordi i uvijek ponosni, koje pored boje tijela krasiti izuzetno lijep stav i velika mesnata kriješta, jako crvene boje i jako srpast razvijen rep s odsjajem tamno plave boje. Noge su talijankama uvijek žute boje i gole. Boja perja je u pjetlova kestenjasto smeđa, griva je žuta i bujno obrasla s crveno smeđim i smeđim piknjastim prugama, ramena su crveno smeđa, a krila tamno smeđa do otprilike polovice, a od polovice pera su bijela.

Velika mesnata kriješta kao i dugi podbradnjaci velike ovalne bijele uši posebno krase glavu. Kokoš je smeđa s jarebičastim piknjastim šarama, s time što je osnovna

bijela boja na grivi, za razliku od pjetla, bijela s piknjastim prugama smeđe boje. Ovo su osnovne boje (prirodne), a danas ih nalazimo i u više boja.

Nosivost jarebičastih talijanki je velika i godišnje iznosi do 250 jaja. Jaja su dugoljastog oblika s bijelom ljuskom.

Broj prstena kokoši je 16, a pjetla 18 mm.

Miljenko Jerneić

A N D A L U Z I J S K A KOKOŠ

Andaluzijska kokoš potječe iz Španjolske, ali su je Englezi prisvojili te su je dosta izmijenili. Danas je ovu perad u Španjolskoj teško naći u čistoj rasi. Rasprostranjena je po cijeloj Europi, pa čak i izvan Europe. Kod nas ta vrsta kokoši je vrlo rijetka i nađe se poneki par u domaćinstvima.

Po gradi tijela i ponašanju slična je "minorki". Živahna je, oholog ponašanja, elegantnog hoda, velike široke kriješte i podužih podbradaka. Dobra je nosilica.

Ima povoliku i dugu glavu s usađenom velikom razvijenom krijestom. Kljun joj je jak, širok i crn. Kriješta je velika, mesnata s velikim zupcima pliće nazubljenim.

Kriješta je smještena tako da pokriva nozdrve. Prednja trećina kriješte je zaobljena, ne nazubljena, produžuje se zupcima kojih ne smije biti manje od četiri, a više od šest. Kriješta uvijek uspravno stoje. Lice je golo i crveno s time što je dozvoljeno da

se iznad oka, a iznad kriješte, pruža tanak vijenac perja. Podušnjaci su u obliku badema, bijele boje uz lice dobro pripjeni. Podbradnjaci su viseci, dosta veliki s jednim naborom crvene boje. Vrat je razvijen i jako obrastao bujnom grivom. Prsa su razvijena i zaobljena. Leda su srednje širine i malo ukošena prema repu. Rep se sastoji od velikih srpova, koji su od korijena izdignuti pod pravim kutom. Veći broj srpova prekriva glavni dio repa da bi veći broj pera s bočne strane krasio osnovicu repa. Bataci su razvijeni i mišićavi. Noge su jake, uvijek gole i visoke, pepeljasto sive boje, uvijek s četiri prsta koji su nešto zatvoreni boje od noge. Nokti mogu biti žućasti ili sivo pepeljasti. Perje je mekano i plavo pepeljaste boje. Griva je crna s plavim odsjajem. Leđa su prekrivena s crnim sjajnim perjem. Mala srpsasta pera su šiljasta, crna s istim sjajem kao i griva. Dugačka su, te se spuštaju s obje strane osnovice repa prekrivajući tako perje za letenje. Srpovi su razvijeni s lijepim lukovima pepeljaste boje, a pri vrhu su obrubljeni crnim.

Za andalužsku kokoš karakteristična je njezina visina. Veličina prstena je za kokoš 16, a za pjetla 18mm.

PERADARSTVO - PERADARSTVO - PERADARSTVO

MOŠUSNA PATKA (*Cairina moschata*)

Izvorni divlji tip mošusne patke

Ova je patka u nas poznata pod imenom japanska, što u pravilu nije točno zato što ta patka nema nikakve veze sa Japanom. Podrijetlom je sa sasvim druge strane svijeta, točnije potječe iz Središnje i Južne Amerike, gdje su je udomaćili Inke i Maje nekoliko stotina godina prije dolaska španjolskih osvajača.

Divlje mošusne patke žive u z a b a č e n i m m o č v a r n i m prašumama i u šumovitim predjelima sa zaraslim mirnijim potocima i rječicama, gdje provode veći dio dana hraneći se raznim biljem, što uključuje razne sjemenke i vodenog bilja, što im u prirodi čini glavni dio prehrane. Drugi dio dana provode na drveću gdje se odmaraju i uređuju svije perje. U divljini mošusna patka jaja polaže u šupljine na drveću na visinama od 3 do 20 metara.

Mošusna patka poligamna je vrsta, što znači da jedan mužjak oplođuje veći broj ženki. Domaća mošusna patka se gnijezdi na skrovitim mjestima i vrlo je teško pronaći mjesto na kojemu je patka odlučila položiti jaja. Obično snese od 8 do 15 bijelih do maslinasto zelenih jaja na kojima sjedi oko 35 dana. Valja napomenuti da ova patka nikada ne napušta svoj nasad te sjedi na

jajima dok se mladi ne izlegu. Kada se nasad izlegne patka mlade izvodi iz gnijezda te ih čuva i žestoko brani od svih drugih životinja koje su potencijalna opasnost za njezin nasad. Iz ovoga možemo vidjeti da je mošusna patka odlična kvočka, te možemo vidjeti da ima vrlo jak majčinski nagon. Iz iskustva znam da patka ne napušta mlade do otprilike dva mjeseca, kada potpuno operaju.

Najočitije obilježje ove vrste, osim spomenute inkubacije koja je sedam dana dulja nego u drugih vrsta pataka, malene su gole crvene bradavice na licu. Luče mirisnu tvar sličnu mošusu, po čemu je ova vrsta patke dobila i ime. Kod ove patke je zanimljivo i to što je

m u ž j a k
gotovo duplo
veći i teži od
ž e n k e , t e
nema kovrču
na repu kao i
druge vrste
pataka.

T r u p i m j e
š i r o k i
izdužen, bez
n a g i b a , a
patke ga nose
v o d o r a v n o .
G l a v a j e

velika i zaobljena, te na njoj ima veće perje koje se nakonstrijiješi kada je patka uzbudjena ili kada joj prijeti opasnost. Noge su dobro razvijene ali i dosta kratke, pa patki onemogućuju da prelazi velike prepreke, a nokti na nogama su savijeni i oštiri

Udomaćene mošusne patke javljaju se u više boja a najpoznatije od tih boja su: bjelokrilna crna, crna, bijela, plava, crnobijela, plavobijele, bjelokrile plave i smeđe. Kod nas su poznate crnobijele i bijele mošusne patke a druge boje su dosta rijetke. Mošusna patka je dobra za križanje s mnogim drugim vrstama domaćih pataka, počevši od običnih udomaćenih pataka, zatim utvama, pa čak i guskama. Dobiveni križanci prilično su krupni, ali ostaju neplodni.

Ponegdje se u našim selima uzgaja lakši tip mošusne patke, koji rado leti, pa ponekad odleti na velike udaljenosti ali se uvijek враћa kući. Te se zna često dogoditi da spava na krovovima Gospodarskih zgrada. Ova patka je vrlo dobra za ugoj zbog toga što vrlo brzo raste te se ne glasa, poput ostalih vrsta pataka, te je dobra kvočka koja brine za svoje mlade.

Dražen Biličić

Mošusna patka sa mladima

PERADARSTVO - PERADARSTVO - PERADARSTVO

Mitarenje ili mijenjanje perja kod peradi

Mitarenje ili mijenjanje perja je prirodna pojava, a odvija se pod utjecajem zlizjezde štitnjače. Kod peradi razlikujemo dvije vrste mijenjanja perja: Mijenjanje prvobitnog perja kod mlađih i periodično mijenjanje perja kod odraslih grla. Zamjena prvog perja kod pilića obično počinje u uzrastu od mjesec dana, a završava se potpuno kad pomladak dođe u dob spolne zrelosti. Zamjena početnog perja počinje mijenjanjem repnog perja, zatim se zamjenjuju primarna i sekundarna letna pera na krilima, a onda i redom ostalo perje. Kod pjetlića ta zamjena prvog perja teče nešto aktivnije i primjetnije nego kod kokica. Zamjena prvog perja kod guščića i pačića počinje znatno kasnije - počinje u uzrastu od dva i pol mjeseca, ali teče brže, tako da završava približno kao i kod pilića. Zamjena prvobitnog perja kod ovog podmlatka ne obavlja se uviјek u potpunosti i obično se zaostalo prvobitno perje zamjenjuje prilikom slijedećeg, redovnog mitarenja.

Periodična zamjena perja kod odraslih grla teće različito zavisno od vrste, rase i individualnih osobina i naročito od uvjeta držanja peradi.

Mitarenje je vezano i za nasljedne osobine peradi. Ustanovljeno je da kokoši dobre nesilice počinju s mitarenjem kasnije (listopad, studeni) i mitare brzo, tako da i prekid nesenja zbog zamjene perja kratko traje, a kod onih najboljih nesilica i nema prekida. Slabe nesilice počinju pak s mitarenjem rano (lipanj, srpanj) mitare dugi i sve to vrijeme ne nesu. Mitarenje kod kokoši počinje zamjenom perja na šiji, zatim na leđima i onda na ostalim dijelovima tijela, dok zamjena krilnih pera teće istovremeno sa zamjenom ostalog perja. Zamjena krilnih pera ide redom, počev od prvog pera koje se nalazi do graničnog pera pa sve do

posljednjeg - desetog pera (vidi sliku). Na osnovi zamijenjenih primarnih pera može se ustanoviti u kojoj je fazi mitarenje, s obzirom da zamjena jednog letnog pera predstavlja 10 % cijelokupnog mitarenja kokoši, a zamjena posljednjeg letnog pera se obično poklapa sa svršetkom mitarenja. Mitarenje kod pura odvija se slično kao kod i kokoši, dok se kod vodene peradi mitarenje odvija nešto drugačije.

Patke mitare dva puta godišnje (ljetno i jesensko mitarenje), a sam početak mitarenja zavisi o rasi i spolu (mužjaci po pravilu počinju s mitarenjem 10 - 15 dana prije ženki). Prvo - ljetno mitarenje se ne odvija istovremeno kod svih rasa, ali se sam proces odvija na istovjetan način. Ovo mitarenje traje oko 60 dana (počinje krajem svibnja ili početkom lipnja, a završava krajem srpnja). Za razliku od kokoši, kod pataka mitarenje počinje ispadanjem središnjih repnih pera, a nakon 6 - 8 dana počinje mitarenje pokrovnog perja. Letna pera se zamjenjuju samo jedanput godišnje i to sredinom ljeta, prilikom prvog mitarenja. Zamjena primarnih letnih pera završava se za svega 10 - 15 dana dok se zamjena sekundarnih letnih pera odvija sporije, a redoslijed zamjene je od trupa prema vanjskoj strani krila.

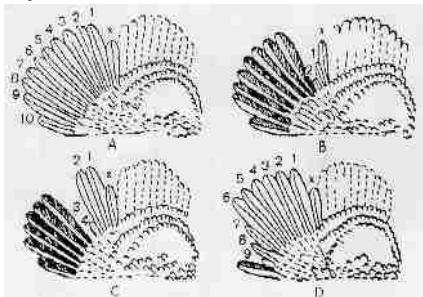
Druge - jesensko mitarenje traje oko 50 - 55 dana, a obično počinje u drugoj polovici kolovoza, a završava u prvoj polovici listopada. Prilikom ovog drugog mitarenja zamjenjuje se samo repno i pokrovno perje. Guske imaju također dva mitarenja - ljeto i jesensko. Tijekom ljetnog mitarenja zamjenjuje se sve perje i to jednovremeno

pokrovno i letno perje. Mitarenje pokrovnog perja počinje ispadanjem perja na donjim dijelovima vrata, zatim na prsim, trbuhi i najzad po bedrima. Zamjena letnih pera počinje desetak dana poslije početka mitarenja i traje 15 - 20 dana. Zamjena primarnih letnih pera počinje od vanjskog dijela krila prema sredini, a zamjena sekundarnog perja ide obrnutim redom - od trupa prema sredini krila. Prvo, ljeto mitarenje gusaka traje 60 - 80 dana.

Tijekom drugog, jesenskog mitarenja zamjenjuje se samo malo pokrovno perje i tzv. krmeno perje na repu. Ispadanje i zamjena repnog perja ide istim redom i za vrijeme prvog i drugog mitarenja i to na način da prvo ispadne središnji par pera i zatim redom svaki naredni par.

Na kraju treba naglasiti da proces mitarenja u velikoj mjeri ovisi o načinu ishrane i uvjetima držanja i smještaja peradi. Na primjer, ako se perad slabo i nepravilno hrani, a uz to drži u prostoru gdje je previsoka temperatura i skraćen svjetlosni dan, dolazi do prijevremenog mitarenja. Naprotiv, uz pravilnu ishranu, bogatu bjelančevinama, mineralima i vitaminima te držanjem u prostoru s optimalnim uvjetima, proces mitarenja počinje kasnije i brže protekne.

Emil Dekanić

A - mitarenje još nije počelo
B - mitarenje je počelo (zamjenjena su dva primarna pera)
C - zamjenjena su četiri primarna pera
D - mitarenje je pri kraju (zamjenjeno je devet primarnih pera)
X - akcionalno ili granično pero
1 - 10 primarna letna pera

PERADARSTVO - PERADARSTVO - PERADARSTVO

UKRASNI FAZANI Nastavlja se

Ženka Humes fazana

U prošlim brojevima opisali smo poznate vrste fazana pa ćemo od ovog broja opisivati vrste koje su manje rasprostranjene kod naših uzgajivača. Nalaze se u manjem broju kod naših uzgajivača pa se o njima i manje toga zna. Kroz ovo pisanje čitateljima i budućim uzgajivačima pokušati ćemo skrenuti pozornost na neke važne podatke o vrstama koje ćemo opisivati. U ovom broju ćemo nastojati nešto važnije kazati o nove dvije vrste fazana, a to su HUMES fazan i SWINHOES fazan.

H U M E S   F A Z A N (PRUGATOREPI FAZAN)

Huma fazan je dosta sličan ELIOT fazanu pa ga mnogi uzgajivači i ne nabavljaju. Huma fazan je lijep, ima dosta živilih boja na sebi, a krasiti ga i prugasti rep koji kad hoda širi u lijepu lepezu. Za huma fazana se nije ni znalo do 1962. godine. Za uspješan uzgoj zaslužan je F.E.B. Jonson koji je u to vrijeme bio vlasnik "Stagsten" vrste ptica.

Od tada pa nadalje huma fazani su intenzivno uzgajani. Godine 1976. u kavezima je zabilježeno oko 876 komada Huma fazana i od tada se nastojalo izbjegći problemima s oko križanja s

drugim fazanima, a naročito sa Eliot fazanom čije su ženke veoma slične. Glavna teza je bila da se huma fazani po broju trebaju i dalje povećavati.

Huma fazani žive na nadmorskoj visini od 1500 do 3000 metara u planinama sjevernoistočne Indije oko Naga Hillsa. To je atraktivni i punobojan fazan. Zabilježen je u velikom broju i u Tajlandu u nedavno vrijeme, ali može se zaključiti da je to splet okolnosti.

STANJE U STANIŠTU

je vrlo povoljno za uzgajivače i zahvaljujući naporima uzgajivača ne moramo se bojati za njihov opstanak.

VOLIJERA ZA UZGOJ

Poželjno je ako je moguće da se za Humu fazana osigura polu

natkrivena volijera s dosta zelenila i minimalne veličine od 18 metara kvadratnih. Takova volijera osigurava mu lijepo kretanje i siguran uzgoj pomlatka. Huma fazani su dosta pitomi.

OPĆI IZGLED

To je atraktivni i puno bojan fazan, znači da ima dosta vrsta boja, ali su sve zagasito tamne. Velika crvena koža oko očiju, vrat je tamno zelene boje koja se prelijeva na suncu. Prsa i krilča su tamno crvena prošarana s bijelom prugom po krilima. Rep je prugast i srednje dužine sa zanimljivom navikom da ga lagano nadiže u lepezu dok hoda nevjerojatno pažljivim koracima. Noge su kratke i jake s velikim kandžama.

HRANIDBA I LEŽENJE

Huma fazan se hrani raznoliko od žitarica pa do zelenila, djetelina, voća itd. Vrlo su izbirljivi i potrebno im je dosta svježe vode. Ženka Huma fazana obično snese, u gnijezdu koje sama priredi u zemlji, od 6 do 10 jaja i vrlo marljivo sjedi na njima (podatak iz iskustva) 27 do 28 dana, nakon čega se izlegu mladi fazančići. Poželjno je da ih ona i odgaja.

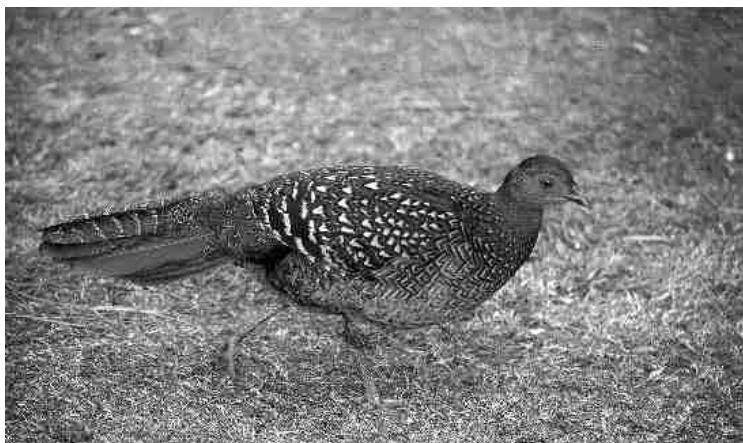
S W I N H O E S   F A Z A N (SEDLASTI FAZAN)

Sedlasti fazan je naziv dobio po bijeloj šari na leđima koja

Mužjak Humes fazana

PERADARSTVO - PERADARSTVO - PERADARSTVO

Ženka Swinhoe's fazana

izgledom podsjeća na sedlo. To je jedna od najbrojnijih vrsta u kavezu od svih ugroženih fazanskih vrsta. Swinhoe's fazana je prvo otkrio britanski konzul Swinhoe u Ferosi (današnji Tajvan) 1862. godine. Nakon toga Baron James de Rothschild je donio prvi par u Europu 1866. godine. Njihovi potomci su toliko uspešno uzgajani da su do 1870. godine bili puni kavezni.

Mužjaci su mnogobrojni i ta vrsta dobro napreduje u relativno malom prostoru. To je dobra vrsta za početnike.

U Tajvanu oni žive u usko natkrivenim šumama od razine mora do 2000 metara nadmorske visine. Njihova raširenost ogreaničena je samo na taj jedan otok i zbog toga su ugroženi. Sva sreća da su vrlo prilagodljivi pa se snalaze i u drugim šumama, a i u kavezima ih ima dobar broj.

STANJE U STANIŠTIMA

Stanje je vrlo zadovoljavajuće iako su ograničeni na samo jedan otok, ali su vrlo prilagodljivi tako da se za sada ne moramo bojati za njihov opstanak. Potrebno im je vrlo malo za razmnožavanje.

ISHRANA

Swinhoe's fazan ne zahtijeva nikakvu posebnu ishranu. Zna se zadovoljiti sa svim žitaricama, suncokretom i kukuruzom, ali

nije na odmet mu dati i voće (jabuke) i zelenila (svježe djeteline) i vrlo će biti zadovoljan i veselo.

IZGLED

Kako i sam naziv kaže Swinhoe's fazan (Sedlasti fazan) dobio je ime po bijeloj šari na leđima koja izgledom podsjeća na sedlo. Velika crvena koža oko očiju i bijeli čuperak na vrhu glave čine ga zanimljivim. Tijelo mu je tamno zagasito plave boje s nešto svjetlijom bojom po krilima. Na leđima, osim sedla, ima rub ljubičaste boje. Rep mu je tamno plavi, prošaran svjetlo plavim šarama, ali je vrlo lijep jer u sredini repa izrasta jedno široko bijelo pero što ga čini još ljepšim.

LEŽENJE

Ženka Swinhoe's fazana u svom gnezdu od lišća i mahovine snese od 5 do 10 jaja srednje veličine na kojima sijedi 25 dana. Mali fazančići su krupniji i vrlo stabilni te ih se može lako othraniti s hranom za male fazančice. Ženka je vrlo marljiva majka i dobra je za uzgoj ako joj se ostave da ih vodi.

VOLIJERA ZA UZGOJ

Swinhoe fazan ne zahtijeva nešto naročito za uzgoj. Po mogućnosti bi trebalo napraviti polu natkrivenu volijeru veličine 14 metara kvadratnih s nekoliko grmova i zelenila, a potrebno je i dosta svježe vode. U prvoj godini života su veoma plašljivi, ali što dalje sve su pitomiji.

Poštovani čitatelji, to je za sada sve u ovom broju. Nadam se da ste zadovoljni, jer se o fazanima i tako malo piše pa smatram da je ovo dobar pokušaj da se i o njima nešto dozna. Želim vam puno sreće i ove godine u uzgoju fazana, a i drugim uzgajivačima želim sve najbolje ove sezone. Za idući broj prirediti opise čemo novih vrsta.

Zvonko Sušenka
uzgajivač ukrasnih fazana

Mužjak Swinhoe's fazana

ZDRAVSTVENA ZAŠTITA I PREVENTIVA U KUNIČARSTVU

U nadolazećim mjesecima: svibnja, lipnja, srpnja i kolovoza, a poglavito u ljetnim vrućinama, kuničari trebaju obratiti posebnu pozornost u svojim kuničarnicima na dvije vrste bolesti i to na bolest koja se zove "miksomatoza" te na parazitnu bolest koja se zove "kokcidioza crijeva". Da bi se ove bolesti spriječile potrebno je preventivno djelovati u svojim kuničarnicima i podsajetiti se na iste.

MIKSOMATOZA KUNIĆA

To je zarazna virusna bolest kunića, a uzročnik se nalazi kod oboljele životinje u krvi kao i u svim organima. Virus može biti u ušnoj školjci, nosnom i očnom iscjetku, hrani, vodi i prostirci. Izvor infekcije najčešće su insekti: komarci, muhe, mušice i tekuti. Miksomatoza se najčešće prenosi ubodom insekata, a najčešće ubodom komaraca. Bolest se može prenijeti direktnim dodirom bolesnih i zdravih životinja, a indirektno preko zagađene hrane, vode i prostirke te mehaničkim raznošenjem preko drugih životinja pa čak i preko čovjeka. Bolest nastaje poslije unošenja virusa u organizam. Na mjestu ulaska virusa u organizam (pri ubodu insekta) za 2 - 3 dana razviju se mali crvenkasti prištići ili čvorići koji se brzo razviju uz povišenu temperaturu i do promjera oko 5 cm. Insekti najčešće ubadaju u ušnu školjku ili očne kapke gdje sam uzgajatelj to primjećuje i ako životinja nije preventivno tretirana dolazi do uginuća unutar 48 sati nakon prvih znakova oboljenja. Vrijeme od infekcije do prvih znakova oboljenja traje 2 do 10 dana i relativno se bolest vrlo brzo širi. Na preživjelim kunićima nakon prve faze znaci oboljenja se pojavčavaju te zbog velikog broja

cijepljenje kunića vakcinom protiv miksomatoze koja se daje pod kožu u dozi od 0,5-0,8 ccm, a imunitet traje 6 mjeseci. Imunitet se ne prenosi od majke na novorođenčad, premda oni rijede podliježu tom opakom virusu. Preventivno cijepljenje je poželjno sprovesti prije sezone masovne pojave insekata (komaraca), premda u Republici Hrvatskoj zakonom nije obavezno.

KOKCIDIOZA CRIJEVA KUNIĆA

čvorova ušne školjke otežaju, a uha padaju ili se objese na jednu ili drugu stranu. Kod uboda u očne kapke isti znatno oteknu, a uz gnojni iscijedak dolazi do slijepljenja očnih kapaka pa čak i do potpunog zatvaranja oka.

Kunić napadnut virusom je potišten, odbija hranu i vodu te naglo mršavi, a krvno mu je kuštravo i neugledno. Glava kunića se izobliči i dobije neuobičajeni izgled tzv. "glava lava", tjelesna temperatura mu dostiže 42 stupnja Celsijusa i takove životinje ugibaju sa otežanim disanjem i upalom pluća unutar jednog do dva tjedna.

Liječenje je bez rezultata, zato takove bolesne životinje treba nesmetano ukloniti iz kuničarnika (zaklati ih i zakopati u zemlju, a prije toga politi ih vapnom), a kavez "prekuriti" plamenom let-lampe i dezinficirati "izosanom"-G (klor). Istu dezinfekciju treba obaviti i u cijelom prostoru i na sveukupnoj opremi.

IZBJEGAVANJE BOLESTI - MIKSOMATOZE

Najdjelotvorniji način suzbijanja "miksomatoze" je zaštita kaveza od insekata (komaraca, mušica i drugih letećih insekata) je postavljanje guste žičane mreže ili gaze na prozore, vrata i ventilacijske otvore. Također se preporučuje preventivno

Ovo je parazitna bolest koja se najčešće pojavljuje kod mladih kunića u periodu odbijanja od majčine sise starosti 6 tjedana do četiri mjeseca, iako nije isključen i poneki slučaj kod starijih životinja koje su uglavnom parazitonoše. Ova bolest je opaka, a pojavljuje se u mračnim kuničarnicima uz visoku vlažnost i veliku prenapučenost životinja. Paraziti se nalaze u izmetu životinje takozvani "oocisti" koji prilikom gnječenja, nedovoljnih sunčanih zraka u gore spomenutim uvjetima se naglo razvijaju, a otpornost na vlažnom podu im je velika i mogu godinama ostati sposobni za invaziju. Uglavnom se parazit prenosi preko hrane, vode ili lizanjem nastambi u mladih kunića.

Kod starijih životinja bolest se pojavljuje kod nedovoljno otpornih kunića što ovisi o vrsti kokcidija, nagle promjene hrane, nagli prijelaz u proljeće sa suhe na vlažnu (zelenu) hranu koja obiluje ugljikohidratima koji pospješuju razvoj oocista.

Crijevna kokcidioza mladih kunića izaziva i najteža oboljenja i česta uginuća koja se ponekad pojavljuju i kod starijih kunića.

PREPOZNAVANJE BOLESTI

Kunići su neraspoloženi,

poluzatvorenih očiju, sjede zgrbljeno u kavezu, imaju neuredno kuštravo krvno, ne jedu, a proljev i začepljenje se smjenjuju naizmjenično. Zbog proljeva naglo mršave i žedne, a trbuš im je lončasto povećan što je posljedica prenapunjene mokraćnog mjeđura i povećane jetre. U ovakovim okolnostima i takovom dijagnozom kunići počinju ugibati 4-15 dana poslije znakova bolesti.

IZBJEGAVANJE BOLESTI I LIJEČENJE

Uzgajatelji kunića trebaju obratiti pozornost na nastambu bez obzira koju pasminu uzgajaju. Pod kavezama mora biti 1/3 rešetkast tako da izmet propada u posebno

propriwemljene posude, redovito obaviti svakih 14 dana čišćenje, a svaka 3 mjeseca izvršiti dezinfekciju "izosanom"-G (klor). Hrana mora biti čista i zdrava, a pod dobro nasteljen zobenom slamom. Kutiju za kočenje te drugu opremu također redovito očistiti i dezinficirati. Kod odbijanja mladunaca od majčine sise kai i kod prelaska na ishranu iz suhog na zeleno (travu) kuniće tretirati "sulfadimidinom" u tekućem stanju u količini 0,2% u vodi koju piju ili pomješati razdrobljnu tabletu sulfadimidina sa hranom u količini 0,14g/kg tjelesne težine kunića. Takovo preventivno tretiranje izvoditi 5-7 dana.

Ukoliko kunić odbija hranu i vodu

ta da ga treba cijepiti sulfadimidinom u obliku injekcije ili "sustrapenom" na bazi penicilina u debelo meso preko kože s time da se iglom ne dodirne koštani dio.

Uspješno liječenje crijevne kokcidioze mnogi uzgajatelji preporučuju "sulfakinoksalin" s hranom u koncentraciji od 0,1% tijekom 14 dana.

Također se koristi "sulfametazin" Oboljele kuniće od kokcidioze treba izdvojiti iz kuničarnika u posebnu prostoriju od početka uočavanja bolesti, za vrijeme liječenja sve do potpunog ozdravljenja.

Branko Lončar

Mnogi će si postaviti pitanje što kunići imaju s računalima.Nadam se da će ovim člankom naći odgovore.

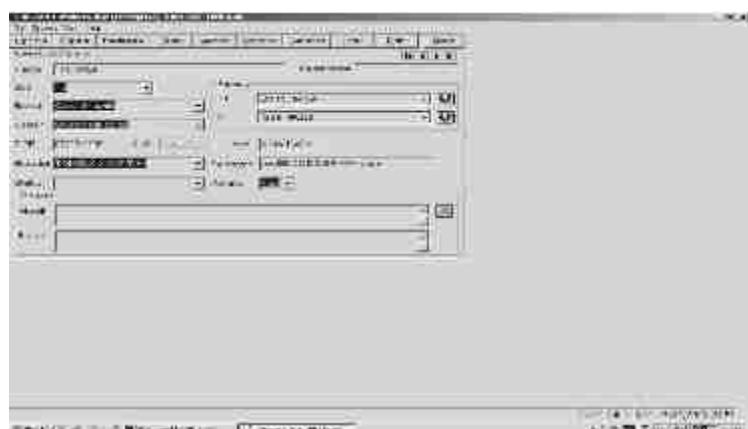
Sve udruge u kuničarskim zemljama(Njemačka,Francuska, UK) vode svoje matične knjige kroz programe koji su posebno napravljeni za kuniće,hrčke i ostale životinje.Programi imaju mogućnost printanja rodovnice 5 generacija unazad,tako da se za svakog kunića dobije rođoslavlje.Također se za svakog kunića može isprintati kompletan uspjeh po izložbama,njegov genetski kod boja,statistički prikaz za svakog muškog i ženku koliko legla su imali kroz godine

reprodukciјe.Ovom prilikom želim vam predstaviti engleski program koji se zove iBreed i kojega ja koristim za vođenje

svoje matične knjige.

Program u svakom trenutku dozvoljava unos nove životinje koja je nabavljena,unos svakog legla nakon tetovacije .Nakon ulaska životinje u bazu ,možemo vidjeti njen genetski kod boje i njezino rođoslavlje po izboru 3 ili 5 generacija unazad.Također se za svaku životinju može voditi zdrastveni karton kao i sva preventivna cijepljenja koja se vrše tijekom godina života.

Program ima mogućnost izračunavanja prije parenja raznobojnih životinja te broj mladunaca u kojim bojama će se

okotiti (teoretski). U rodovnicu se mogu insertirati slike životinja, automatski se ubacuju svi osobni podaci uzgajatelja, udruge i uspjesi svih životinja koje su u rodoslovnom lancu.

Također postoje programi koji se koriste na izložbama. Zapisnici svih sudaca se mogu vidjeti u tijeku suđenja tako da svaki uzgajatelj može odmah vidjeti svoj uspjeh na izložbi spojen preko svog računala. U United Kingdom i SAD-u se suđenja kunića na egzibicijskim izložbama vrše preko TV-a.

Program iShow čija se slika vidi pored suđenja istovremeno bilježi sva plaćanja uzgajatelja na izložbi i obračunava ukupnu zaradu organizatora i porez državi.

Ovogodišnja izložba malih životinja Austrije u Welsu je bila pod nadzorom računala, sve životinje su bile u bazi podataka i kompletna prodaja životinja se vršila preko umreženih računala. Za svaku prodanu životinju se isti trenutak printao račun iz kojega je bilo vidljivo koliki je postotak organizatora i cijena životinje.

Savezi udruga uzgajatelja malih

životinja vode brigu o licenciranim jedinstvenim programima za sve udruge. Stvaranjem baza po udrugama u svakom trenutku se može vidjeti razvoj ili stagnacija u uzgoju po pasminama na nivou udruge ili Saveza.

Upotreba računala u uzgoju i ocjenjivanju je postala svakodnevica u razvijenim zemljama koja će i kod nas vrlo brzo naći primjenu htjeli to mi ili ne.

Nažalost programi koji se koriste u kućnoj upotrebi (iBreed, iShow) su skupi za naše uvjete. Cijene su oko 100 €.

Program za vođenje matične knjige iBreed imam godinu dana i moram priznati da se kompletan dokumentacija svela na kliktanje miša i brzo dobivanje bilo kojega podatka o svakoj životinji koju imam u uzgoju.

Izgled rodovnice napravljen u programu iBreed.

TOMISLAV KAPITAN

Smještaj papigica tigrice

Kad nabavimo papigice tigrice i kad znamo radi čega ćemo ih držati, znademo i to u kakve ćemo ih krletke smjestiti. Od toga trenutka pojavljuje se pred vlasnikom problem na kojem mjestu u stanu ili nekom drugom prostoru treba smjestiti krletku. Nadalje, kolika mora biti temperatura okoline, kakva je rasvjeta potrebna, kolika mora biti vlažnost zraka i tko zna koliko još koječega ne iskrstne, jer vlasnik želi da se njegovi novi pernati ljubimci dobro osjećaju. Na ova i neka druga pitanja dat ćemo odgovore i dovoljno opširne upute prema kojima će se svako tko se odluči baviti tigricama moći pravilno postupiti. Sigurno je da će novog vlasnika ptica interesirati još mnogo drugih

detalja, ali ono osnovno će naći ovdje u ovom tekstu.

Smjestiti u stanu krletku s jednom ili više papigica tigrica, mnogim vlasnicima neće predstavljati nikakvu poteškoću. Važno je da prostorija u kojoj papigice smještamo ima dovoljno danjeg svjetla, zatim da su ptice zaštićene od vjetra i propuha. Budući da je domovina papigica tigrice sunčana Australija, potrebno je da i našim papigicama osiguramo sunca. Papigice tigrice koje držimo u kući ne smiju duže vremena biti izložene direktnim sunčevim zrakama, jer im više škodi nego koristi. Najidealnije je kad su izložene sunčevim zrakama koje dolaze kroz zavjese ili ako su tako smještene da samo kraće vrijeme u toku dana budu

obasjane direktnim sunčevim zrakama.

Za smještaj papigica tigrica

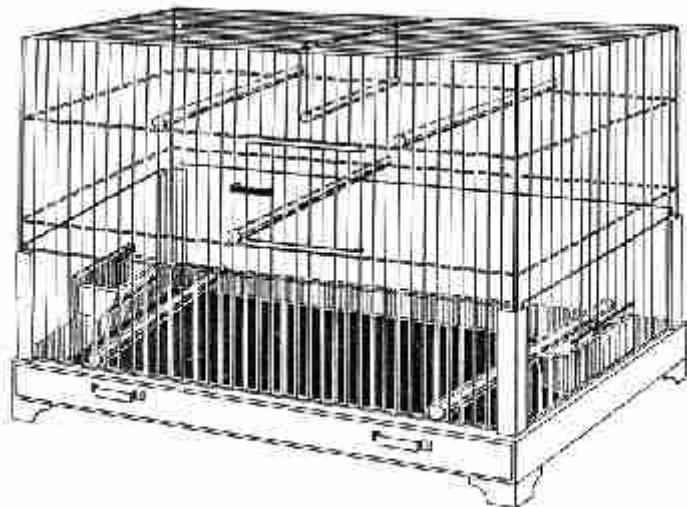

najpovoljnija je temperatura od 18 do 22 stupnja celzijusa. Iako podnose prilično velike razlike u temperaturi (ali da se naglo ne događaju) ipak nemojmo dopustiti da temperatura padne ispod 8 stupnjeva.

Papigice tigrice bolje podnose više temperature od nižih. To je i razumljivo, jer u pradomovini tih ptica nema nikad jakih zima. Niske temperature nisu pogodne, naročito dok uzgajamo mlade. Papigice bolje podnose i vlažnu klimu, pa im pogoduje prostorija u kojoj ima dosta sobnog bilja jer u njoj je vlažniji zrak nego u prostorijama bez cvijeća.

Krletku treba smjestiti na povišeno mjesto da ptica dobije pogled na okolinu "iz ptičje perspektive". Za noć prekrijemo krletku tkaninom, koja ptici pruža osjećaj zaklonjenosti i sigurnosti, a ujedno pomaže da što prije zaspri.

Spomenimo i to da mačka i ptica samo izuzetno jedna drugu podnosi. Poznati su nam mnogobrojni slučajevi da je

Krletka za jedan par tigrice

vlasnik papigice tigrice ostao bez nje onog trenutka kad je kući donio mačku. Za one koji se žele baviti uzgojem najpodesnije je da odvoje posebno prostoriju za držanje i razmnožavanje papigica tigrica. U takvoj prostoriji mogu po zidovima biti ovještene krletke s rasplodnim

parovima ili se pak cijela upotrijebi kao zajednička "ptičja soba". U ovom drugom slučaju po zidovima su obješena samo gniazda.

Nastavlja se ...

Korišteni materijali iz "Naši kućni ljubimci"

Boško Beram

Oglas i KUPNJA - PRODAJA

POSEBNA PONUDA HRVATSKIH IZVORNIH PASMINALIH ŽIVOTINJA

kokoš hrvatica, dravska guska, veliki bijeloopaljeni kunić, golub međimurska lastavica, mali međimurski pas, hrvatski ovčar

Perzijske rolere 3 para bijelih i 3 para špricanih, orientalne rolere u žutoj boji i makedonske duneke, original iz Makedonije, radi bolesti prodajem.

Oreški Franjo, Braće Radića 31 nedelišće, tel: 091 540 0276.

Prodajem piliće i jaja svijetle brame i zlatne i grahoraste talijanke, tel 098 516 962. Mareković

Prodajem golubove engleske tiplere sport sa rezultatima i bez i standard, francuske mondene, kuniće novozelandske bijele i perad jarebičastu talijanku u zlatnoj boji. Slavko Gillinger ul. Gorjani 141, 32281 Ivankovo, tel: 032 379 112, mob: 098 919 1699. Član udruge «Slavuj» Vinkovci.

Prodajem pomeranske gušane.
Ivica Tomljenović
Jazavica 156, 44330 Novska, tel: 044 605 006

Prodajem pomeranske gušane.
Zlatko Preksavec, Ruđera Boškovića 2, 44330 Novska, tel: 044 600 599.

Prodajem pomeranske gušane u svim bojama.
Ivo Matijević
Radnička 80, 44330 Novska, tel: 044 600 710.

Prodajem papigice tigrice.

Prodajem teksane, tel: 052 874 194; 091 1874194 Đino jelenić M. Vlašić Ilirik 52223 Raša

Prodajem arapske bubenjare bijele, altenburške bubenjare žute-fako, staronjemačke štitaste galebiće, berlinske kratke golubove i budimpeštanske kratkokljune golubove. Ivan Marinov, Zvonimirova 22, 10410 Velika Gorica, tel: 01 621 6865, mob: 091 781 4610.

Prodajem buharske bubenjare u svim bojama .Tomislav Barešić, brestače 3, 44330 Novska, tel: 044 613 091.

Prodajem pomeranske gušane u svim bojama. Antun Pelivanović, Kralja Zvonimira 15, 44330 Novska. Tel: 044 600 669.

Prodajem pomeranske gušane bijele i crne. Zlatko Preksavec 44330 Novska

Prodajem perad: australorp veliki-matično jato, golubove: norvić gušane, vorburger gušane, francuske mondene. Ivica žulj, Savska 32, 31400 Đakovo, mob: 091 593 1777.

Prodajem arapske bubenjare u bojama. Milivoj Galeković Zagreb, tel: 01 6116 161, mob: 098 73 5510

Prodajem perikere u svim bojama, brnske gušane crvene, plave, bijele i lepezane. Vladimir Pavin, Tel 031

632 669 . Donji Miholjac.

Zecolike kuniće prodajem, rasplodni materijal iz uvoza. Branko Musić, Krstova 13, 31000 Osijek, Mob: 091/503-31-87

Prodajem plave brnske gušane i engleske patuljaste gušane u crvenoj i bijeloj boji.

Vrbanić Darko, M. Gupca 16
Tiborjanci tel: 031 690 007

Proizvodim i prodajem inkubatore. Garancija 6 mjeseci. Probni rad 30 dana. Garantirani 80 % valjenja. Tel: 031 290 207

Prodajem norvić gušane u crvenoj boji, matično jato. Petnjarić Vlado, Valpovo Tel: 031 650 046

Prodajem crne i crno-špicane perikere. Antolović Drago. K. D. Zvonimira 54 Belišće Tel: 031 664 346

Uzgajalište «Novi Zrin»
Brodarska 27
40328 Donja Dubrava
tel: 040-688-809
e-mail novizrin@donjadubrava.com

**UZGAJIVAČI, ČUVAJTE HRVATSku BAŠTINu!
UZGAJAJTE HRVATSKE PASMINE!**